СУБОТА, 12 ЛИСТОПАДА 2005 РОКУ. № 215 (3715)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

У «Моря друзів» нові лауреати. І наш

Конкурс «Голосу України»

Заступник головного редактора Леонід Бровченко вручає Наталії Шкурко редакційну відзнаку.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У номері за минулий вівторок в нашій газеті вже повідомлялося про відкриття 6 листопада в Національному палаці мистецтв «Україна» IX Міжнародного телевізійного фестивалю «Море друзів». А 9 листопада там віншували переможців конкурсу молодих виконавців популярної сучасної естрадної пісні, який має символічну і обгрунтовану назву «Ялта—Київ-транзит—2005».

Річ у тім, що вісім попередніх фестивалів і конкурси, які проводили в їх рамках, проходили в Ялті. Нещодавно один з ініціаторів цих мистецьких заходів народний артист України Микола Мозговий (нині генеральний директор—художній керівник палацу «Україна») вирішив: таке свято заслуговує головної сцени країни.

І ось фінал. Закриття, нагородження. Квіти, найбурхливіші оплески і щасливі сльози...

(Закінчення на 12-й стор.).

■ НОВИНИ

Дожилися: цукрові буряки імпортуємо...

Українські цукрові заводи почали імпортувати цукрові буряки. Кажуть, через високі внутрішні ціни на них. У Національній асоціації цукровиробників України (НАЦУ) «Укрцукор» відзначають, що в Польщі, Литві, Білорусі буряки дешевші, ніж в Україні. Навіть з урахуванням мита і транспортування заводам вигідно імпортувати сировину для переробки. До того ж цього літа парламент знизив ввізне мито на цукрові буряки з 25 євро/тонна до 20 відсотків від митної вартості. В результаті, як повідомили в НАЦУ, середні закупівельні ціни на цукрові буряки в поточному році становлять 240—250 грн./тонна, тоді як імпортних буряків — 215—217 грн./тонна. До речі, раніше, за даними асоціації, Україна буряки не імпортувала. Відповідно до чинного законодавства, цукрові заводи не мають права реалізовувати цукор з імпортних буряків на внутрішньому ринку, а зобов'язані їх вивезти за межі країни, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Активісти Київської міської ради профспілок пікетували Кабмін з вимогою повернути громаді Києва борг — 971 млн. грн.

На знімку: разом із профспілками в пікети стали артисти Київського академічного театру ляльок.

Уперше за 88 років — земельний аукціон

Одеська міськрада після тривалих дебатів затвердила стартову ціну 38 земельних ділянок. Їх виставлять на перший за останні 88 років земельний аукціон..

— Нинішнього року до бюджету міста від продажу землі надійшло лише 10 із запланованих 100 мільйонів гривень, — розповіла «Голосу України» начальник управління земельних ресурсів Одеської міськради Ірина Коврижних. — Гроші, одержані містом від продажу землі, підуть у першу чергу на ремонт доріг, дахів, систем опалення.

38 земельних ділянок передбачається продати за 216 мільйонів гривень, **повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Чия пригода краща

Хто з нас не захоплювався кінострічкою «Іронія долі...»?! Цей комедійний фільм хочеться дивитися ще і ще. Та, напевне, з багатьма з вас, шановні читачі, саме під Новий рік також траплялися цікаві історії. Напишіть про них і надішліть на адресу редакції з позначкою «Новорічна пригода». А найкращі, найкурйозніші та найсмішніші будуть надруковані у новорічному номері газети.

■ ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ВИГРАВАЙТЕ!

Продовжуємо публікувати списки пропозицій наших друзів, котрі люб'язно надають подарунки для читачів, які передплатили на півроку або рік п'ятиразовий випуск газети «Голос України».

25. Полтавська філія ТОВ «ІТЮК» (директор — Микола Пастух) — подарунковий набір.

26. Магазин «Спорт-Старт», м. Полтава (директор — Сергій Ляшенко) — спортивний костюм.

27. Дочірнє підприємство «Автоклуб», м. Полтава (директор — Петро Лях) — набір інструментів для автолюбителя.

Шановні передплатники, хай усміхнеться вам удача!

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Прийдешнє, яке творить кожен

За давньою казахського легендою, на вершині гори Кок-Тобе росте дерево життя Байтерек, а попід горою — безмежний океан. Щороку у кроні Байтереку священний птах Самрук відкладає золоте яйце-сонце. Вогняний дракон з'їдає сонце, але воно з'являється знову і знову, символізуючи зміну дня і ночі, літа і зими, боротьбу добра зі злом. Цей глибокий зміст увібрала в себе одна із головних пам'яток нової столиці Казахстану Астани — оглядовий комплекс «Байтерек», символізуючи відродження, незалежність і процвітання держави. А оглядовий майданчик-глобус із 17 пелюстками символізує 17 світових релігій.

Країна, у якій відбував заслання геній українського народу Тарас Шевченко, давня історія казахського народу надихнули Голову Верховної Ради Володимира Литвина під час його офіційного візиту до Республіки Казахстан на роздуми про драматичне минуле, суперечливе сьогодення і незвідане прийдешнє, яке творить кожен.

(Закінчення на 2-й стор.).

Скільки законів цього разу «вимучать» експерти?

Завтра у Підмосков'ї відбудеться засідання Групи високого рівня з формування ЄЕП. Нашу делегацію очолюватиме міністр економіки Арсеній Яценюк. Учасники зустрічі продовжать узгодження низки спірних документів, щодо яких експерти так і не дійшли спільної думки.

(Закінчення на 5-й стор.).

Дезинфекція від пташиної хворості

Усі пункти пропуску через державний кордон буде обладнано дезинфекційними установками для недопущення занесення збудника пташиного грипу на територію України. Про це повідомив прес-секретар Луганського прикордонного загону Андрій Демченко. Відповідний указ надійшов із Донецької регіональної служби державного ветеринарного контролю на державному кордоні і транспорті. Усі транспортні засоби, що перевозять сільськогосподарські вантажі, також очікує ретельна дезинфекція. Персональну відповідальність за виконання розпорядження несуть інспектори регіональних служб державного ветеринарно-санітарного контролю і нагляду на держкордоні і транспорті, **передає «Паралель-Медіа».**

(Продовження теми — на 4-й стор.).

Четвертий старт

Футзал. У понеділок розпочинається четвертий турнір «Кубок «Голосу України» серед команд засобів масової інформації. На першому етапі учасники, розподілені на дві групи, зіграють за коловою системою.

Група А. «Український футбол», 5-й канал, телеканал «Мегаспорт», «Голос України».

Група Б. Телеканал «Інтер», «Новий канал», «Команда», «Спорт-Экспресс в Украине».

Потім — півфінальні поєдинки, матч за третє місце і фінал.

— Ми, учасники всіх попередніх турнірів, регулярно ставали призерами, — каже капітан команди «Інтер» **Олег Шумейко.** — Щоразу в спортзалі редакції «Голосу України» йде гостра і безкомпромісна боротьба. Завжди організація на високому рівні. Але головне те, що маємо змогу і в футбол з насолодою пограти, і поспілкуватися з колегами...

Справді, «Інтер» кілька разів посідав друге місце в наших змаганнях. А от команда 5-го каналу — дебютант. Її капітан **Станіслав Хацкевич** сказав напередодні старту: «Дуже вдячні колегам за запрошення. Наш канал — ще молодий, нещодавно відсвяткував другий день народження. А наша програма «Час спорту» існує лише рік. Звичайно, ми не такі зіграні, як фаворити турніру. Однак постараємося не пасти задніх».

Отже, попереду четвертий старт. Ми інформуватимемо наших читачів про результати змагань. Стежте за публікаціями.

Формування національної еліти

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА

в Євразійському національному університеті імені Льва Гумільова 11 листопада 2005 року (Астана, Республіка Казахстан)

Шановний пане ректоре!

Шановні колеги!

Щиро вдячний за запрошення виступити у вашому університеті. Надану честь розцінюю як прояв глибокої поваги до України, її багатовікової історії та культури.

Мені вже доводилося висловлювати думку (і тут доречним вбачаю повторити її знову), що імена великих мислителів і національних героїв, котрі присвоюються провідним університетам різних країн світу, накладають на університетську корпорацію печать історичної відповідальності і високого громадського обов'язку.

Євразійський національний університет, що носить ім'я видатного вченого Льва Гумільова, яскравий тому приклад.

Досліджуючи протягом усього життя проблему виникнення етносів на планеті Земля, їхнього функціонування і взаємовідносини з природою, Лев Миколайович Гумільов приділив належну увагу становленню казахського етносу.

Питання етногенезу і біосфери Землі, розроблені «великим універсантом», є надзвичайно важливими й актуальними для народів, що мають багату історію і культуру, але які порівняно недавно, за історичними мірками, здобули свою державну незалежність.

Важливим завданням сучасних університетів України й Казахстану є формування високоморальних інтелектуалів і підготовка високоосвічених, універсальних фахівців, учених-раціоналістів, що генерують нові проривні ідеї, — національної еліти.

Університети забезпечують об'ємне бачення історичного минулого і глобальних процесів сьогодення, повертають людство до джерел ученості, мудрості, освіченої відповідальності.

Інтелектуальний і моральний потенціал університетів є золотим надбанням наших народів, хранителем їх етнокультурної ідентичності, мови та релігії.

Віриться, що саме в надрах університетів визрівають об'єктивні передумови для духовного злету або ж пасіонарного поштовху, що веде, за визначенням Льва Гумільова, до підвищення пасіонарної напруженості в історії наших народів.

Звідси здається логічним висновок: в умовах глобалізації, коли культура, мова, освіта й релігія дедалі більше перетворюються на дієві геополітичні чинники, національні університети покликані виступати, перефразовуючи Льва Миколайовича Гумільова, в ролі «заслінок, що називаються «совістю».

У зв'язку зі згаданою категорією доречним вважаю невеличкий відступ, присвячений матері Льва Гумільова — геніальній поетесі Анні Ахматовій, яка закінчила 1907 році Фундуклеєвську гімназію в Києві.

Жодним чином не зачіпаючи теми політичної, а тим паче національно-культурної самоідентичності поетеси — тому що тут є загроза псевдоісторизму, — закликаю просто уважно вслухатися у вічні поетичні рядки Ахматової:

«А я всю ночь веду
переговоры
С неукротимой совестью
своей».

Отже, хіба не завдання університетів генерувати духовність, мораль, совість і відповідальність, щоб розвивати в сучасників здатність до наднапруженості, що завжди передувала великим реформаціям, у тому числі й у наших суспільствах?

Дух волі, що споконвіку живе в університетах, має виступити необхідною, фундаментальною передумовою для розвитку сучасного суспільства, стрижень котрого — воля і права людини.

Без цього ми не зможемо мати істинної, а отже — твердої національної політики, будемо приречені на аутсайдерство.

У жорстоких конкурентних реаліях XXI століття виживуть і зможуть стійко розвиватися лише ті держави і нації, котрі доб'ються оптимального балансу духовного і матеріального. Адже «різнохарактерність етики, поступове зникнення екстремальних осіб (альтруїстів)», «загибель носіїв генофонду», призводить, на думку Гумільова, до «зникнення етносів» і «пасіонарності».

Україна, як арена вікової боротьби між латинським і католицьким Заходом і візантійським Сходом, а також між візантійським Сходом і Сходом тюркським, не лише не позбулася своєї європейської соціально-релігійної й культурної ідентичності, а й зміцнила її, виходячи з реалій зазначеної екуменічної перспективи, як зміцнила і власну значущість у культурному і політичному єднанні східноєвропейських (слов'янських) країн із західними.

Україна — не просто важлива геополітична вісь євразійського простору. Вона була і залишається геостратегічним «магнітом» і для Заходу, і для Сходу, і для Півночі, і для Півдня.

Таким само «історично багатомірним — за вашим визначенням — є і казахський дух».

Казахський степ і міста розташовувалися на перепутті Півдня і Сходу, Півночі і Заходу. Беручи активну участь у діалозі культур світу, синкретична казахська культура знайшла своє яскраве і неповторне обличчя.

Контакти і взаємопроникнення християнства та ісламу, їхніх культур і традицій на цьому рубежі відбувалися не лише у формі військових зіткнень, а й у вигляді толерантного діалогу.

Україна і Казахстан, котрі не один раз були разом у складі декількох імперій — Тюркського каганату, Золотої Орди, Російської імперії та СРСР, мають багатовікову історію і, на жаль, типологічні споріднені проблеми.

Україно-казахстанські відносини мають давні історичні традиції і чудову перспективу.

Як хрестоматійний, але все-таки не такий відомий для сучасного покоління студентів приклад наведу факт перебування на казахській землі геніального українського поета і національного пророка Тараса Шевченка.

Засланий російським самодержавством 1847 року відбувати десять років солдатської каторги за волелюбні ідеї і критику августійшого сімейства, Тарас Шевченко в складі Аральської описової експедиції в 1848 році здійснив перехід від Орської фортеці до Раїмського укріплення.

У безлюдному степу перед поглядом поета і художника постало розкішне зелене дерево, одразу замальоване ним під назвою «Джангіс-агач» («Святе дерево»).

Зачарована єдиним у степу деревом і поклонінням йому місцевих казахів, художня фантазія поета одразу створила яскраву легенду про святе дерево і сокиру, а незабаром — поему «У Бога за дверима лежала сокира», головний поетичний твір Шевченка про минуле, сьогодення і майбутнє казахів. Навряд чи хтось залишиться байдужим, почувши ці рядки:

Одним-єдине при долині
В степу край дороги
Стоїть дерево високе,
Покинуте Богом.
Покинуте сокирою,
Огнем непалиме,
Шепочеться з долиною
О давній годині.
І кайзаки не минають
Дерева святого.
На долину заїжджають,
Дивуються з його
І моляться, і жертвами
Дерево благають,
Щоб парости розпустило
У їх біднім краї.

Цій молитві-мрії, що втілила співчуття великого сина українського народу до казахського народу, призначено було збутися, і самотнє дерево в степу дало свої могутні паростки — в особі великого казахського поета і мислителя Абая (Ібрагіма Кунанбаєва), що став духовною предтечею відродження казахської нації.

Українці і казахи, за іронією долі, нерідко були етнічною меншістю на рідній землі.

Рівною мірою нашим народам довелося випробувати всі «принади» великодержавного шовінізму, русифікації, нераціонального споживання природних багатств і ресурсів, що призводило до дивовижних, за світовими мірками, екологічних катастроф.

Чорнобиль і Семипалатинськ, штучні моря в руслі Дніпра і лихо Аральського моря, зруйновані військові полігони, що несуть загрозу мирному життю, болем відгукуються в серці кожного українця і казаха.

Посідаючи помітне місце на геополітичній карті світу, Україна і Казахстан мають взаємодоповнюючі можливості для забезпечення власного динамічного розвитку і посилення впливу на ключові тенденції в глобальному і регіональному вимірах.

Вважаю, що і політикам, і вченим слід рішуче відійти від спрощеного розуміння процесів, що відбуваються і в окремих країнах, і в усьому світі, відмовитися від політики короткотермінових національних інтересів, об'ємно бачити перспективу — нашу і світову.

Про бачення зазначеної перспективи українським народом хотів би розповісти шановній аудиторії докладніше.

В умовах граничної напруженості політичної атмосфери наприкінці 2004 року, перебування суспільства на краю безодні громадянського конфлікту, загрози територіальній цілісності України український народ як в одну мить (дивлячись збоку) зрозумів своє єство.

При цьому він показав світові глибинну ментальну сутність — відданість національній, мовній і конфесійній єдності.

Парламент України як вищий законодавчий орган країни і вищі представницькі збори народу рішуче поклав край спробам нав'язати штучні лінії поділу Захід — Схід. Замість очікуваного ефекту цинічних політичних технологій українське суспільство продемонструвало своє прагнення знайти гідне місце в сучасному глобалізованому світі.

Можна з упевненістю констатувати: з грудневими подіями 2004 року в Україні остаточно відійшов в історію Радянський Союз.

Без могутньої системоутворювальної — України — надії на реставрацію і плани на відродження єдиної радянської держави є утопією.

У цьому — невблаганна логіка нашої новітньої історії.

Наш народ і держава витримали досить складний і важкий тест на етнополітичну зрілість і життєздатність, засвідчивши готовність відстояти демократичну і відповідальну систему влади, здатну консолідувати націю.

Наша головна мета і завдання — досягнення Україною статусу невід'ємної складової єдиного євроатлантичного простору. Ми прагнемо створити процвітаючу демократичну державу, що живе в умовах миру, безпеки і дружби з країнами-сусідами.

Українська інтелектуальна і політична еліта, яка зробила протягом століть вагомий внесок у зміцнення загальноєвропейського культурного і релігійного фундаменту, за всіх часів усвідомлювала відповідальність прийнятих зобов'язань. Досягати високого рівня життя і демократичних стандартів треба на своїй рідній землі — священній землі наших предків.

Орієнтуючись на загальноприйняті стандарти економіки, політики і демократії, ми робимо ставку насамперед на власні сили, на власний інтелект.

Зазначеним завданням суспільного розвитку України має відповідати якісно реформована політична система країни.

Саме таку систему ми намагаємося сьогодні побудувати в Україні, виходячи з того, що нам необхідно зосередитися на собі, на внутрішньому будівництві країни і суспільства.

Відповідно ключовим пріоритетом зовнішньої політики України є сприяння вирішенню завдань наповнення якісним змістом державного каркаса за європейськими мірками і стандартами.

Ми бачимо Європу цілісним регіоном, в якому значущість України, виходячи з об'єктивної логіки процесів, що відбуваються, найближчим часом зростатиме. Європейський вибір України обумовлено історично визрілими чинниками державної незалежності, національної безпеки, політичної стабільності, стійкого розвитку і демократичного перетворення країни.

Євроінтеграційні устремління України гармонійно доповнюються нашими столітніми зв'язками зі Сходом. Зокрема, легендарний Великий Шовковий Шлях і сьогодні функціонує в сучасних формах торговоекономічного і науково-технічного співробітництва в рамках наявних міждержавних об'єднань.

Кожен крок з поглиблення регіональної інтеграції має, на мою думку, здійснюватися з максимальним урахуванням бажань наших громадян зберегти свої національну ідентичність, мову, культурно-історичне обличчя, яке створювалося століттями і відображене у безсмертних творах людського генія.

У своєму пориві наздогнати час ми прагнемо до інтеграції лише в ім'я посилення економічного розвитку, але аж ніяк не з метою створення різного роду наднаціональних структур з могутніми повноваженнями.

За такого підходу, а ми в цьому щиро впевнені, стануть реальними передумови для створення «європейськи орієнтованого плацдарму» економічних інтересів та ініціатив Казахстану в Україні.

Зрозуміло, як симетричну відповідь розраховуємо бачити «східний плацдарм» української промислово-підприємницької ініціативи в Казахстані.

На думку західних аналітиків, з якими важко не погодитися, сучасний Казахстан є щитом економічної і військово-політичної безпеки для країн середньоазіатського регіону. Цей авторитетний статус можна розцінювати як данину історичній справедливості, коли «казахи знову повернули собі повнокровне дихання вільної нації» (Н. А. Назарбаєв), а також як і відповідальну місію за зміцнення демократичних завоювань і стабільності в регіоні, який отримав, з легкої подачі Збігнєва Бжезинського, назву «Євразійські Балкани».

Відданість і України, і Казахстану системі загальнолюдських цінностей і взаємному співробітництву, історичне і культурне перебування на зламі цивілізацій, присутність в українській нації народів, що мають загальне з казахами турецьке коріння, належність територій обох держав до однієї ландшафтно-географічної зони підсилюють спільність інтересів наших народів, які створили міцні відносини на принципах взаємної поваги і довіри.

«Святий обов'язок кожного з нас, — вчив Абай, — примножувати кількість своїх друзів».

Мудре казахське прислів'я гласить: «Син, який не знає своїх сімох предків, — непутящий; народ, що не знає своїх минулих семи століть, — без майбутнього».

Насмілюся внести одне доповнення в народну мудрість: «Народ, котрий має сім надійних друзів, — вічний».

Друзів і дружби в сучасному світі не буває багато, їх брак згубний для повноцінного розвитку націй і народів у XXI столітті. І все-таки, за оптимістичним висловом Льва Гумільова: «Ми не самотні у світі! Близький Космос бере участь в охороні природи, а наша справа — не псувати її. Вона не тільки наш дім, вона — ми самі».

Я переконаний, що нові покоління казахських інтелектуалів, які сьогодні присутні в цьому залі, збережуть і примножать ідеї духовного взаєморозуміння між Україною і Казахстаном зі шляхетною метою — зробити світ кращим.

Дякую за увагу.

Прийдешнє, яке творить кожен

(Початок на 1-й стор.).

«В умовах глобалізації, коли культура, мова, освіта і релігія дедалі більше перетворюються на дієві геополітичні чинники, національні університети покликані виступати в ролі «заслінок, що називаються «совістю», — сказав, виступаючи перед студентами Євразійського національного університету імені Л. Гумільова Володимир Литвин (друкується в номері).

Казахське прислів'я гласить: «Син, який не знає своїх сімох предків, — непутящий; народ, що не знає своїх минулих семи століть, — без майбутнього». Володимир Литвин перефразував цю народну мудрість так: «Народ, котрий має сім надійних друзів, — вічний». У Євразійському національному університеті імені Л. Гумільова рішенням ученої ради Володимиру Литвину було присвоєно звання почесного професора університету. Він розцінив це як вияв глибокої поваги до України та її древньої історії і подарував університетській бібліотеці свою десятирічну наукову працю — чотиритомне видання підручника з історії України.

Астана, що стала столицею Казахстану 1997 року, нині нагадує величезний будівельний майданчик. Досягнуті результати вражають, плани грандіозні, — поділився своїми враженнями від Казахстану Володимир Литвин після зустрічі з Президентом Республіки Казахстан Нурсултаном Назарбаєвим (**на знімку**). Голова Верховної Ради висловив сподівання, що під час офіційного візиту до України Президента Республіки Казахстан Н. Назарбаєва, який заплановано на 16 листопада, також відбудуться зустрічі в українському парламенті, які дадуть змогу краще збагнути, що треба зробити, зокрема й на парламентському рівні, щоб «мати повнокровне, ефективне і результативне співробітництво».

Під час офіційного візиту Голови Верховної Ради України Володимира Литвина до Казахстану також відбулися двосторонні зустрічі з Головою Сенату Парламенту Республіки Казахстан Нуртаєм Абикаєвим та міністром закордонних справ Касимжомартом Токаєвим, на яких обговорювали передусім перспективи україно-казахстанської співпраці. В українському посольстві Володимир Литвин зустрівся з представниками української діаспори — в Казахстані проживають майже 460 тисяч етнічних українців.

Юліана ШЕВЧУК.

Астана (телефоном).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Дякуємо за...

Спілкування Президента України зі студентами в прямому ефірі декількох телеканалів країни з точки зору технічного забезпечення було бездоганним.

Що стосується змісту й учасників цих бесід, то вони вочевидь були не «майданівськими». Звичайно, і формат не той, і студенти — не люди з вулиці, а вочевидь добре відібрані і перевірені «кращі представники», та й запитання — завірено-лаконічні й політично коректні. Втім, як і відповіді. За даними УРА-інформ, бездоганний артистизм цієї програми пояснюється грамотною постановкою секретаріату Президента.

Зрозуміло, що «живе» спілкування на телебаченні готують і планують заздалегідь, щоб під час ефіру не було накладок і збоїв. Це — нормальна ТВ-кухня. Але от останню «студентську страву» явно пересолоджено. Чого варті безперервні подяки пану Президентові від тих, хто задавав питання, і ведучих за отриману відповідь від глави держави. Ввічливість — не синонім улесливості, але іноді може його замінити.

Степан СМОТРЯЩИЙ.
Фото Николая ЛАЗЕРЕНКО (пресс-служба Президента Украины).

Молодим бути небезпечно

Низький рівень життя, невирішеність житлових питань, відсутність підтримки молодих сімей — це далеко не повний перелік негативних чинників, що впливають на життя молодої людини. На сьогодні в Україні помітно зростає рівень захворюваності молоді, існують проблеми зайнятості та працевлаштування.

В Академії правових наук України відбулася презентація Аналітичного дослідження законодавства України з питань молодіжної політики, проведеного в рамках проекту Програми розвитку ООН «Створення безпечного середовища для молоді України». «Наявне «молодіжне» законодавство не забезпечує належних умов для розв'язання цих проблем, є недостатньо систематизованим» — стверджують керівники проекту і, в свою чергу, пропонують шляхи їх розв'язання.

Першочерговим завданням, на їхню думку, є ретельний перегляд національного законодавства і внесення необхідних змін у законопроекти, що стосуються молодіжної політики. Не менш важливим є також визнання молоді рівноправним членом суспільства, здатним зробити вагомий внесок у розвиток нашої країни.

Наталія ОВДІЄНКО.

Ключова роль

Народний депутат Сергій ПРАВДЕНКО:

«Володимир Литвин відіграв ключову роль і продовжує її відігравати. Він дав усім зрозуміти, що держава одна, її територія єдина і не треба її ділити на схід і захід... По суті, він виступив арбітром».

■ **ПРИВІТАННЯ**

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України IV (XV) скликання щиро вітають народного депутата України **САМОФАЛОВА Геннадія Григоровича** з 60-річним ювілеєм та бажають щастя, радості, успіхів на законодавчій ниві та усіляких гараздів!

* * *

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України IV (XV) скликання щиро вітають народного депутата України IV (XV) скликання **КРУГЛОВА Миколу Петровича** з 55-річним ювілеєм та бажають міцного здоров'я, щасливих днів і плідних справ, довголіття, благополуччя та здійснення всіх задумів!

* * *

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України IV (XV) скликання щиро вітають народного депутата України **ДРАЧЕВСЬКОГО Віктора** Васильовича з 45-річним ювілеєм та бажають міцного здоров'я, щасливих днів, добра та радості у житті!

■ **У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ**

Пільгові пенсії — за шкідливість

Комітет у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів рекомендує Верховній Раді прийняти за основу проект закону про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», внесений народним депутатом України Валерієм АЛЬОШИНИМ **(на знімку).**

Законопроектом пропонується передбачити можливість здійснення недержавного пенсійного забезпечення на пільгових умовах осіб, які працюють у шкідливих умовах, через всі види недержавних пенсійних фондів, включаючи відкриті, а не тільки через професійні та корпоративні.

Комітет зазначає, що пенсійне забезпечення на пільгових засадах базується на встановлених державою гарантіях, зокрема щодо часу призначення та розмірів пенсій. Натомість норми Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення» не передбачають таких гарантій, і навіть, загалом, не гарантують виплату такої пенсії. Тому, на погляд членів комітету, враховуючи світову практику вирішення цих питань, недержавні пенсійні фонди для працівників, умови праці яких передбачають особливі умови пенсійного забезпечення, мають формуватися шляхом прийняття окремого законодавчого акта на засадах, визначених Основами законодавства України про соціальне страхування, що доцільно врахувати при подальшому опрацюванні проекту.

* * *

А проект Постанови про повне погашення заборгованості із збору до Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення, поданий Кабінетом Міністрів, рекомендує Верховній Раді прийняти за основу Комітет з питань соціальної політики та праці.

Документом пропонується визнати цілком погашеною заборгованість із збору до Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення, що склалася на 1 січня 1999 р., враховуючи факт списання податкового боргу відповідно до ч.4 ст.4 Закону України «Про формування, порядок надходження і використання коштів Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення».

Комітет підтримав проект постанови, спрямований на приведення нормативно-правових актів у відповідність з вимогами чинного законодавства України.

За повідомленням Інформаційного управління апарату Верховної Ради України.

Плани на виборчу кампанію

■ **У ЦЕНТРВИБОРЧКОМІ**

Центральна виборча комісія затвердила календарний план організаційних заходів з підготовки та проведення виборів народних депутатів України 26 березня 2006 року. Про це йдеться на офіційному сайті ЦВК.

Зокрема, з 1 листопада по 1 січня 2006 года громадяни можуть ознайомитися зі списком виборців, а до 1 лютого ці списки будуть уточнюватися. До 20 листопада включно ЦВК оголосить про початок процесу парламентських виборів, 26 листопада — перший день виборчого процесу, а з 27 листопада по 25 грудня партії та блоки можуть висувати кандидатів у народні депутати. О 24.00 24 березня 2006 року передвиборча агітація закінчується.

Крім того, визначено, коли ЦВК має оголосити результати. А через 15 днів після цього (не пізніше 30 квітня) виборчий процес вважається закінченим.

ЦВК також затвердила положення про середньозважений показник вартості одиниці друкованої площі та одиниці ефірного часу в ЗМІ для проведення передвиборної агітації під час виборів депутатів Верховної Ради АРК, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів 26 березня 2006 року, визначений ЦВК разом з Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення та Державним комітетом телебачення і радіомовлення.

Центрвиборчком звернувся також до керівників місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування з проханням провести вибори. Комісія наголошує на необхідності уже нині вжити відповідних організаційних та технічних заходів з безвідкладного вирішення проблемних питань щодо підготовки і проведення виборів народних депутатів України 2006 року.

■ **САМОВРЯДУВАННЯ**

Почекаємо, доки земля дозріє?

Продаж землі — істотна підтримка місцевого бюджету. Оскільки приватизація підприємств уже здебільшого завершилася, земля залишається чи не єдиним джерелом наповнення державної скарбниці. Принаймні, у Луганську.

Унаслідок продажу земельних ділянок лише за півроку 2005-го Луганщина в цілому одержала більш як шість мільйонів гривень, перевиконавши план Держкомземлі на 111 відсотків. Наприклад, у Сєвєродонецьку сума від таких продажів становить 30 відсотків міського бюджету. Купують земельні ділянки в сільських районах. І лише в обласному центрі міська влада остерігається.

Луганський міський голова Євген Бурлаченко пояснює свою позицію так. Для цього складного процесу немає трьох основних умов: надійної юридичної бази, генерального плану міста й гідних покупців. Міськвиконком чекає моменту, коли набере чинності Закон «Про ринок землі», котрий перебуває поки що у Верховній Раді на стадії першого читання. А щодо Конституції, земельного законодавства і закону про оцінку землі, яким можна керуватися сьогодні, то вони від помилок не врятують. Якщо сьогодні почати активно торгувати землею, вважає Бурлаченко, то Луганськ опиниться під загрозою. Місто викуплять кілька місцевих олігархів, що проводитимуть свою політику, вочевидь не на користь інтересам жителів.

Офіційну оцінку землі ще не оприлюднено, але деякі суми вже називають. За даними обласного головного управління земельних ресурсів, земля Луганська оцінюється приблизно в 200—400 гривень за квадратний метр.

А генерального плану міста справді немає — міська влада ніяк не збере грошей на його розробку. Те, чим обертається це для Луганська, видно неозброєним поглядом. У забудові обласного центру зовсім немає архітектурної логіки.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

■ **БЮДЖЕТ-2006**

Кам'янцю не вистачає 10 мільйонів

У запропонованому Кабінетом Міністрів бюджеті на наступний рік для Кам'янця-Подільського не вистачає 10 мільйонів гривень. Такого не було за всі роки незалежності.

Треба насамперед визначитися з основними напрямами бюджетної політики, — таку вимогу поставила перед депутатським корпусом Кам'янця-Подільського Хмельницької області фракція Народної партії. Принципова розмова про якість майбутнього кошторису діяльності міської громади викликана тим, що досить часто ще трапляється хаотичне розписування коштів, згодом депутати починають вносити поправки та приймати зміни...

Чималий дефіцит коштів для місцевих бюджетів спричинено ігноруванням уряду надісланих йому ще в серпні розрахунків за підписом Володимира Литвина.

Формування, розгляд, затвердження та виконання міського бюджету-2006 має здійснюватися на єдиних принципах та підходах, базуватися на реальних прогнозних показниках соціально-економічного розвитку міста. Основний фінансовий план має не тільки стати фундаментом розвитку, а й закріпити досягнуті темпи економічного зростання як передумову підвищення життєвого рівня кам'янчан, — такої думки дотримуються «народники» Сергій Бабій, Ольга Чорнобиль, Валерій Клименко, Тетяна Очеретенко, Андрій Віннічук. Міська рада та міський голова підтримали ініціативу. Нині готується узгоджений проект про напрями бюджетної політики.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

«Репортери без кордонів»: Ющенко показують по всіх каналах, як Фіделя Кастро

НОВИНИ
СУБОТА, 12 ЛИСТОПАДА 2005 ■ № 215 (3715)

Антимонопольний комітет оштрафував «Укрпошту» на 20 тисяч гривень за зловживання монопольним становищем

Міністр оборони України Анатолій ГРИЦЕНКО вважає, що без реформування судової системи армія може бути паралізована

■ У НОМЕР

Відмовили гальма

Миколаїв. У ДТП під Києвом серйозно постраждав колишній керівник ДП «Дельта-лоцман», депутат обласної ради Віктор Бездольний. Як кажуть фахівці, машина, на якій їхав Бездольний, не підлягає відновленню. Сам потерпілий із травмами різної ступені тяжкості госпіталізований в одну із київських лікарень. Причину аварії не встановлено, та прихильники екс-керівника «Дельта-лоцман» говорять про навмисне ушкоджені гальма автомобіля. Вони стверджують, що цьому є документальні підтвердження.

Олена ІВАШКО.

Гвалтівникові «світить» до 15 років

Чернівецька область. Мешканці Кельменецького району шоковані випадком, який стався у містечку. 22-річний лоботряс вивів із дитячого майданчика 5-річну дівчинку і згвалтував її. Бабуся, яка доглядала за дитям, зникнення онучки одразу й не помітила. Проте дівчинка сама про все розповіла та ще й вказала на гвалтівника. Наразі негідник перебуває в слідчому ізоляторі, йому загрожує ув'язнення від 8 до 15 років.

Сергій СУЛИМА.

■ ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Біля Київської міськдержадміністрації відбувся мітинг протесту. Його учасники звернулися до Олександра Омельченка з вимогами знайти та покарати чиновників, які в робочий час за державні кошти користуються порносайтами в Інтернеті.

Газифікують Південнобережжя

Крим. Блакитне паливо прийшло в Малий Маяк і Кореїз. ДАТ «Чорноморнафтогаз» за власні 6 млн. грн. та кошти селищної ради закінчило будівництво чотирикілометрового газопроводу й газорозподільної станції. Роботи вартістю 27 млн. грн. у складних гірських умовах з перепадом висоти до півкілометра спеціалісти виконали за два місяці. Загалом зварили понад 12 кілометрів труб.

Незабаром голубе паливо одержать жителі Кипарисного, Пушкіного, Виноградного, Запрудного та відпочивальники тутешніх оздоровниць. На черзі вся Велика Алушта. Але будівництво основної магістралі Ялта — Форос — Севастополь, яка повністю вирішить проблему газифікації Південнобережжя Криму й дасть змогу подати газ у будинки 60 тисяч кримчан і до котелень понад 70 оздоровниць, поки що «заморожено» через відсутність держфінансування.

— Одна надія на Президента, котрий підтримав будівництво газопроводу Ялта — Форос — Севастополь, — каже президент ДАТ «Чорноморнафтогаз», народний депутат України Ігор Франчук. — Сподіваємося знайти взаєморозуміння і в Кабміні, і у Верховній Раді України.

Віктор ХОМЕНКО.

Поріднятьcя побратими

Хмельницька область. Громади двох міст — Дунаївців на Хмельниччині та Турека в Польщі — незабаром поріднятьcя. Задля цього обмінюватимуться досвідом у галузі політики, самоврядування, освіти, культури, спорту, сільського господарства. А ще дунаївчани та туречани хочуть організувати спільні шкільні табори, аграрні виставки. Про це заявили заступник бургомістра Турека Мирослав Менкарський та міський голова Дунаївців Станіслав Небельський.

Віра ШПИЛЬОВА.

Яйця з милом

■ РЕПОРТАЖ

В Україні темі пташиного грипу кожного дня присвячують по кілька прес-конференцій та семінарів. Але переважно не повідомляють нічого нового. Тож нещодавнє засідання Національного прес-клубу за участі провідних фахівців лише констатувало, що пташиного грипу в країні немає та... прорекламувало деякі лікарські засоби запобігання звичайному грипу. Цікаво, як ставляться до всього цього пересічні громадяни?

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

«Дуже важливо, — запевняють громадськість з телеекранів та шпальт газет фахівці, — убезпечити свійську птицю». З метою дізнатися, чи знають на селі, що робити, щоб їхнє хазяйство не грипувало, вирішила зателефонувати бабусі в Київську область. Там про летючу «чуму» чули. Але про те, що ветеринари рекомендують не випускати свійську птицю та й інших тварин на вулицю, а особливо до озер чи ставків, місцева влада начебто нічого такого бабусі не казала.

У Києві більш «обізнані». «По телебаченню передавали, що курятину не можна купувати. Я й так лише раз на місяць влаштовую «курячий рай», а тут і цього позбавлять», — бідкалася сусідка-пенсіонерка. Довелося пояснювати, що не варто відмовляти собі у м'ясі птахів. Просто треба варити або смажити курятину за температури не менш як сімдесят градусів.

Старенька заспокоїлася, але через деякий час по інформацію до мене прибіг її син-мисливець.

«Заборонили полювання на птахів! — обурювався він. — А я тільки нову рушницю придбав». Кажу: заборона — тимчасова, до 1 грудня, і пов'язана з тим, що перелітні птахи можуть бути переносниками небезпечного штаму пташиного грипу H5N1, який спричинив більше півсотні смертей у Азії. Сусід хоч і залишився незадоволеним, але таки погодився, що варто перестрахуватися.

Та одна справа — ті, кого галас навколо літаючого вірусу зачепив за живе, а інша — ставлення до нього людей, далеких від «справ пташиних». Більшість молоді ставиться до них, як до «проблеми голодуючих Африки». Про це знають, але дуже не переймаються. Дехто взагалі не розуміє, з чого роздмухали сенсацію. Наприклад, 40-річна бухгалтер з Харкова впевнена, що «пташиний грип» — справа рук фармацевтичних корпорацій, які хочуть поживитися на людських страхах. Та й звичайний грип є для багатьох не таким вже й страшним звірем. «Кожного року повідомляють про смертельні випадки під час епідемії, але то, мабуть, помирають старожили, «бомжі» та хронічно хворі», — з фаталізмом ставиться до теми розмови молодий підприємець зі Львова. Він, до речі, сказав, що знайомий з родинами, на його думку, хворими на птахофобію, які перестали вживати в їжу курятину та яйця.

Фінальну думку про подібне ставлення до загрози висловили пасажири маршрутного таксі. Почувши чергове повідомлення по радіо, чоловік років п'ятдесяти посміхнувся: «Наші птахи ще не хворіють, тож чому заздалегідь хвилюватися? Нехай азіати й миють яйця із милом!».

Анна БОЙКО.

Курятину й за півціни не купують

В аграрній Тернопільщині на більшості селянських подвір'їв — море птаства: курей, гусей, качок, індиків... Щоосені господарі істотно поповнювали свій бюджет за рахунок продажу забитої птиці, але не цьогоріч. У рядах, де її продають на Тернопільському центральному ринку, покупців буквально хапають за поли, просячи купити курочку. Ціни смішні: домашня курка йде за 15—18 гривень, качка — до 25, гуска — 30—35, індичка — до 50 грн. Більшість покупців, налякані пташиним грипом, прямують туди, де продають свинину і яловичину. Попит на них останнім часом зріс. Цим користуються перекупники. При закупівельній ціні 13—13,5 грн. за кілограм свинину і яловичину перепродують удвічі дорожче. Ходять плітки, ніби на ринках області продають м'ясо свиней, завезених з Польщі. Митники не заперечують: свиней справді завозять, але живих. А ось відрізнити польську свинину від української на прилавку неможливо. Винахідливі продавці вчать недовірливих покупців, які все-таки надають перевагу вітчизняному продукту — сало в імпортних свиней тоненьке.

Буквально на очах зростають ціни на яйця. За десяток домашніх вже просять до семи гривень. Збирається на цей продукт підвищити ціни і Тернопільська птахофабрика. Її торгова марка «Добре яйце» відома у багатьох областях України. Пояснюють подорожчання просто — ще не почали нестися цьогорічні кури.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

«Чисті вуха» проти шансону

«Попроси водія вимкнути кримінальну музику!» З таким гаслом звернулася до всіх пасажирів маршрутних таксі обласна молодіжна організація «Подільський полк характерного козацтва». У майже півтисячі маршруток, якими перевозять хмельничан, не повинен звучати тюремний шансон, — вважають організатори акції «Чисті вуха». Зі своїми закликами вони звернулися не тільки до пасажирів, але й до водіїв та влади.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

■ ФОТОФАКТ

Фото Олександри ЮРКОВОЇ.

Співробітники спецпідрозділу «Кобра» ВДАІ УМВС у Рівненській області впродовж одного дня затримали на території області шість легкових автомобілів, у яких перевозили тридцять нелегальних мігрантів — вихідців азійських країн віком від 18 до 25 років. Нелегали не мали при собі жодних документів.

Черномирдін подарував портрет Воронцова

В Одесі перепоховали прах князя Михайла Воронцова і його дружини Єлизавети Ксаверієвни. На поминальному обіді Надзвичайний і Повноважний Посол РФ Віктор Черномирдін, що брав участь у церемонії, передав у дарунок територіальній громаді портрет великого князя.

— Ця робота унікальна, — розповів Віктор Степанович, — тут немає жодного грама фарби і виконана вона з 12 порід дерева.

Портрет генерал-фельдмаршала Михайла Воронцова і справді унікальний. За оцінками мистецтвознавців, його вартість може становити майже 200 тисяч доларів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

На знімку: під час перепоховання.

Фото Андрія НОВАКА (Укрінформ).

Луценко «здав» Інтерполу Росію

Міністр внутрішніх справ України Юрій Луценко вкотре звинуватив Росію в невиконанні міждержавних і міжнародних зобов'язань із затримання і видачі осіб, що розшукуються Інтерполом. Факти, коли російські правоохоронні органи не затримують, протидіють чи відпускають «бандитів, що втекли до Росії», як це було, зокрема, з екс-главою Держуправсправами Ігорем Бакаєм і головою міськдержадміністрації Одеси Русланом Боделаном, міністр назвав «прямою відповіддю МВС Росії мені». «У наших комп'ютерах розшук є, а у вірменських, грузинських, білоруських, російських — немає, тому що цю базу даних Інтерполу веде Москва згідно з міждержавним договором».

На прес-конференції у Харкові Луценко повідомив, що 10 днів тому він був у Франції у штаб-квартирі Інтерполу і говорив про це з керівником служби.

Скільки законів цього разу «вимучать» експерти?

(Початок на 1-й стор.).

До грудня сторони мали намір підготувати пакет із 29 першочергових угод. Із них, за словами заступника директора департаменту співробітництва з СНД і РФ Мінекономіки України Валерія Кириняченка, усіма учасниками «четвірки» погоджено 14. Позиція України залишається незмінною — вона готова обговорювати всі угоди, але рішення про їх підписання прийматиме виходячи з принципу різношвидкісної і різнорівневої інтеграції. На нинішньому етапі, як пояснили у Мінекономіки, «основною метою участі України у формуванні й функціонуванні ЄЕП є створення зони вільної торгівлі без вилучень і обмежень».

Взагалі — нічого нового. Експерти кажуть, що така позиція України не влаштовує решту учасників четвірки (Росію, Казахстан і Білорусь), котрі щоразу обвинувачують Київ у тихому саботажі. Україна не збирається підписувати у рамках ЄЕП документи, що суперечать її євроінтеграційним намірам, відмовляється говорити про створення наднаціональних органів і про митний союз, а крім того, відкидає норми, котрі містять прямі вказівки нашим міністерствам і відомствам. Кому ж таке сподобається?

Думки експертів щодо перспектив нашої участі в кремлівському проекті під назвою «ЄЕП» розділилися. Найрадикальніші зводяться до того, що з боку Києва було б чесніше денонсувати угоду про формування ЄЕП. Тим більше що з такими розходженнями в позиціях успіх цього заходу дуже сумнівний.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Погода для співпраці

Про точний прогноз погоди ми можемо лише мріяти. Адже апаратура Київської станції гідрометеорології 1978 року випуску! Ще давніша вона в областях...

Туман, що огорнув Київ, не став на заваді проведенню в нашій столиці XVII сесії Міждержавної ради з гідрометеорології СНД. На ній йшлося про кліматичні негаразди і їх вплив на економіку та населення, стан забруднення довкілля і динаміку його змін, новітні напрацювання і проблеми, пов'язані з активним зовнішнім впливом на погоду та клімат.

Клімат на планеті змінюється і на це треба реагувати. Без координації зусиль окремо взята країна навряд чи зможе правильно прогнозувати, а отже, і протистояти природним викликам. Необхідно вдосконалювати систему раннього оповіщення, а для цього має бути чіткий моніторинг довкілля і злагоджена робота служби кожного із сусідів.

Як підкреслювали учасники сесії, треба також, щоб держава не лише фінансувала, а й була інвестором цієї важливої галузі. Позитивний досвід має Росія. Там служба напряму підпорядкована прем'єр-міністрові. Це дає змогу працювати за єдиним планом і в цілому на державний комплекс.

Марина КРИВДА.

Скандали без кордонів

Ситуація із свободою слова в Україні погіршується. Про це заявили президент Міжнародної організації «Репортери без кордонів» Робер Мінар та видавці журналу «ПапараZZі» Омар та Валід Арфуші.

Робер Мінар упевнений, що із середини літа у нашій країні стали обмежувати право журналістів на висловлення думок. Після помаранчевої революції «Репортери без кордонів» поспішили виключити Україну із списку держав, що хижацьки обмежують діяльність масмедіа. Цей аванс, на думку пана Мінара, у нас не оцінили. Що ближче до парламентських виборів, то більше згортаються демократичні свободи. З червня глава організації керівництву України шість листів по п'яти справах, та відповіді не отримав. Зате з'явився ще один привід приїхати у країну. Робер Мінар звернувся до «Дзеркала тижня» із проханням надати можливість спростувати деяку інформацію у статті «Мрії про римейк, або Навіщо пану Мінару зустрічатися з паном Ющенком». Але йому відмовили, як відмовили й у зустрічі Президент, і міністри МВС та юстиції.

У братів Арфуш конфлікт інший. Неприємності почалися після публікації знімків відпочинку Андрія Ющенка в Туреччині. Спочатку видавців «по-доброму попросили» залишити хлопця у спокої, потім... невідомі підпалили машину Валіда, а син Президента та його охоронець їм начебто погрожували. Оскільки правоохоронці ніяк не розберуться з інцидентом, а міністр МВС Юрій Луценко заявив про існування у Генпрокуратурі справи на Арфушів, брати для пошуку винних найняли швейцарського детектива. А на міністра подали до суду, адже у ГПУ, за їх словами, ніякої справи немає.

Тож чекатимемо, яке місце посяде Україна у рейтингу свободи слова та наступного номера журналу. Якщо він вийде, то довідаємося, на що кожного ранку Андрій Ющенко отримує «кишенькові» гроші у розмірі 10 тисяч доларів.

Анна БОЙКО.

Наші рятівники повертаються додому

Фото прес-служби МНС України/Укрінформ.

Мобільний госпіталь МНС України, на борту якого знаходилися медики і рятівники, завершив свою гуманітарну місію в Республіці Пакистан. Нині, як повідомляє МНС, до місця дислокації українців у високогірне селище Бішам прибуло 10 автомобілів. На них завантажується майно **(на знімку)** для евакуації госпіталю на Батьківщину. 14 листопада наші рятівники двома рейсами Іл-76 вилетять з Ісламабада до Києва.

Нагадаємо, що загін МНС України, у складі якого було майже 80 медиків і рятівників, відбув для надання гуманітарної і медичної допомоги потерпілому від землетрусу населенню Пакистану 15 жовтня.

Помаранчевий приживається

Фото Саміра АЛІЄВА (Укрінформ).

Спостереження за азербайджанськими подіями викликає стійке відчуття дежа-в'ю. Перший стотисячний мітинг помаранчевих, наприклад, суцільно провладні канали та російське телебачення скоротили до п'яти тисяч, а восьмитисячна акція на підтримку влади навпаки розбухла до 20 тисяч. Таке криве віддзеркалення подій відбувається на кожному кроці.

Учора прихильники опозиції знову опанували площею Гелебе, триває одна з наймасовіших акцій протесту в історії Азербайджану. Народ налаштований рішуче. Лідери поки що стримують цю рішучість, але, схоже, ситуація виходить з-під їхнього контролю. «Геть клани!», «Хай живе демократія!», розноситься над багатотисячним зібранням помаранчевих. Тим часом результати виборів ЦВК республіки скасували ще на кількох дільницях. Але це вже нікого не дивує, не обурює і не радує. Мітинг азербайджанського мейдану триває.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Баку **(телефоном)**.

■ СВІТ КОРОТКО

ГРЕЦІЯ

Французькі безпорядки поширюються

У ніч на п'ятницю група невідомих напала на відділення Французького інституту в грецьких Салоніках. Демонструючи солідарність із французькими хуліганами, вони закидали будинок камінням і банками з фарбою. Потім сховалися на території університету, куди, відповідно до грецьких законів, вхід поліції заборонено.

ФРАНЦІЯ

Два тижні погромів

У самій Франції безпорядки тривають. І після деякого затишшя навіть зростають. Напередодні було затримано 168 чоловік. Поранення одержали семеро поліцейських. Кількість спалених автомобілів за добу теж зросла. І це незважаючи на те, що майже в 30 містах Франції діє комендантська година.

США

Турне Кондолізи Райс

Державний секретар США Кондоліза Райс прибула до Іраку. Вона має намір закликати релігійні й етнічні громади переборюти розбіжності перед парламентськими виборами, призначеними на 15 грудня. У програмі турне також Бахрейн, Саудівська Аравія, Ізраїль і палестинські території. Особливу увагу Райс планує приділити нормалізації відносин між палестинцями й ізраїльтянами.

СОМАЛІ

Пірати захопили чергове судно

Біля узбережжя Сомалі в полон до піратів потрапив таїландський суховантаж з екіпажем з 24 чоловік. Судно, що йшло з вантажем цукру з Бразилії до Ємена, було захоплено ще в понеділок, однак сомалійська влада повідомила про інцидент тільки нині. За звільнення вимагають викуп. З 18 листопада в руках у піратів знаходиться судно з 22 нашими співгромадянами. Переговори поки що не принесли результату.

ПЕРУ

На знак протесту відкликано посла з Японії

Протест обумовлено тим, що Японія відмовляється видати колишнього перуанського президента А. Фухіморі. Він утік з Перу до Японії в листопаді 2000 року, коли його уряд потрапив у центр корупційного скандалу, а йому було пред'явлено 21 обвинувачення. Перуанська влада не раз вимагала від Токіо екстрадиції Фухіморі. Але Японія посилається на те, що він має подвійне громадянство.

ПОЛЬЩА

Довіра новому уряду

Сейм Польщі — нижня палата парламенту — проголосував за вотум довіри новому уряду. Прем'єр-міністр Польщі Казимеж Марчинкевич виступив перед депутатами з програмою діяльності кабінету на найближчі чотири роки. За довіру висловилося 272 депутати, проти — 187. Загалом у польському Сеймі 460 депутатів.

ДЕНЬ
СУБОТА, 12 ЛИСТОПАДА 2005 ▪ № 215 (3715)

Українська агроконфедерація підтримує вето Президента України на закон про заборону відчуження нерухомого майна цукрових заводів

Міністр палива і енергетики України Іван ПЛАЧКОВ у Білорусі обговорить цінові параметри експорту української електроенергії

■ У НОМЕР

Ресторани українізуються

Івано-Франківськ. У ресторанах обласного центру запанують українські пісні, а іноземні — російські, англійські та інші — звучатимуть лише на платні замовлення клієнтів. За дотриманням цієї вимоги має намір жорстко стежити атестаційна комісія, створена за рішенням міськради «Про затвердження програми розвитку і функціонування української мови на 2004—2006 роки».

Від музичних ансамблів під час атестації комісія вимагатиме, щоб їхній репертуар був сформований з українських пісень. Така атестація ресторанних ансамблів з акцентом на їх українськість проводилася і в попередні роки. Однак музиканти після цього грали, що хотіли. Цього разу, обіцяє голова атестаційної комісії, начальник управління культури міськвиконкому Василь Олексюк, буде по-іншому. За його словами, члени комісії мають намір навідуватися у ресторани і слухати, що там співають та якою мовою. Порушників затвердженої музичної програми чекає покарання аж до звільнення з роботи. Та й самі заклади за ігнорування української пісні можуть позбутися дозволу на діяльність. Для того ж, щоб у кафе та ресторанах не виправдовувалися, буцімто нема дисків з українськими шлягерами, міська влада з нового року планує випустити серію компактів з піснями про карпатський край. Перший диск з цієї серії, де будуть пісні на слова івано-франківського письменника Степана Пушика, має появитися уже в лютому.

Дарина НАЗАРЧУК.

На владу — з пікою

Хмельницький. Пішов дев'яностолітній мешканець Шепетівки. Дідусь озброївся залізною 35-сантиметровою пікою і прийшов на прийом до виконувача обов'язків міського голови. Відвідувач наперед сказав, що хоче залишитись із керівником сам на сам. Потім поскаржився на те, що погано чує і, наблизившись впритул до посадовця, пустив у хід зброю. Нападник цілився в серце і двічі спробував проштрикнути свою жертву, але обійшлось без проникаючих ран, і міський голова дістав лише кілька подряпин. Що стало причиною такого кроку самотнього і важко хворого дідуся, проти якого порушено кримінальну справу за статтею про погрозу або насильство стосовно посадової особи, з'ясовує слідство. Конкретних скарг до голови колишній учитель не висловлював, однак скаржився на своє важке і бідне життя.

Вл. інф.

Пам'ятник спаленим живцем

Одеса. Про трагічну загибель 22 тисяч городян, яких живими спалили в листопаді 1941 року в районі вулиці Люстдорфська дорога, тепер нагадуватиме пам'ятний знак.

Уцілілий, на той час 16-річний Мишко Заславський, нині виконавчий директор Асоціації колишніх в'язнів фашистських таборів і гетто, згадує, як німецькі і румунські окупанти загнали в порохові склади мирних жителів, поранених учасників оборони Одеси.

Кілька років тому на місці загибелі одеситів планувалося розпочати житлове будівництво. Але мешканці прилеглого мікрорайону стали живою стіною на шляху будівельної техніки і не допустили наруги над пам'яттю безневинно убієнних.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Погляд через об'єктив

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ

Чи різняться провінційний і столичний погляди на політичні події та життя парламенту, мають змогу порівняти хмельничани, котрі побувають на авторській виставці Сергія Ковальчука. Фотокореспондент газети «Голос України» представив землякам своє бачення як помаранчевих подій, так і щоденного парламентського життя. Майже сто фотографій вихопили із часу і події на Майдані, річницю яких відзначаємо, і миті, образи, що влучно відображають динаміку бурхливої парламентської діяльності. Сьогодні виставку відкрито у Хмельницькому університеті управління та права. На ній майбутні державні діячі зможуть не тільки заглянути за куліси політики, а й уявити себе в ролі лідерів.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Я б в контрактники пішов...

Триває експеримент з комплектування контрактниками трьох підрозділів Військово-Морських Сил України. Необхідно визначити проблеми переходу українського флоту на професійну основу, який, згідно з державною програмою, має здійснитися до 2010 року.

Як повідомляє прес-центр ВМСУ, під час експерименту удосконалюватиметься інфраструктура військових містечок, розв'язуватимуться соціальні проблеми контрактників, зокрема фінансування та забезпечення житлом. Наприклад, у Сімферополі в деяких підрозділах до кінця цього року планowано переобладнати триповерхову будівлю для 180 контрактників, те саме зроблять у Феодосії для ста осіб. А кілька казарм батальйону морської піхоти перетворять на навчальні класи, клуб з бібліотекою, спортивний зал й інтернет-кафе.

До кінця цього року в експериментальних частинах та підрозділах має з'явитися 50 відсотків контрактників. Нині поновлені центри військових комісаріатів України та Автономної Республіки Крим відбирають кандидатів з-поміж резервістів та військовослужбовців строкової служби, які бажають укласти контракти та продовжити службу у ВМС України.

Нинішнє грошове утримання військовослужбовців за контрактом залежить від вислуги років, обійманої посади і становить у середньому 500—600 гривень. Також існують надбавки, які визначатимуть бойову здатність контрактника.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.
Крим.

Під Харковом з'явиться своє сафарі

Парк дикої природи з'явиться під Харковом, біля села Руська Лозова, за 10 кілометрів від обласного центру. За задумом авторів ідеї, він буде одночасно заповідником, розплідником і розважальним центром. У такий спосіб зоологи хочуть зберегти тварин, для яких лісостеп — звичне середовище для проживання, але у природі їх залишилося мало.

Земля, яку нагледіла адміністрація зоопарку для проекту називається Вільхова балка. Це 700 гектарів лісів і полів. Тут є затишні яри, що позаростали лісами, хащі і сонячні галявини — для відлюдних і, навпаки, «товариських» тварин. Ця територія раніше належала військовому університету. Співробітники зоопарку мріють, що тут для кабанів і лосів, зайців і лисиць будуть величезні вольєри. Тварини не повинні відчувати, що вони — в зоопарку. У Вільховій балці вони ростимуть і розмножуватимуться у природних умовах.

Адміністрація зоопарку не розглядає парк як бізнес. Тому комерційну частину планує віддати на відкуп підприємцям, на подяку за допомогу в створенні заповідника.

Микола КОСИЙ.
Харків.

■ КРИМІНАЛ

А після занять — на панель

Полтавські убозівці ліквідували ще одну «фірмочку», яка надавала вельми пікантні послуги. Сутенери давали оголошення в газету про те, що набирають молодих дівчат для висооплачуваної роботи, в якому вказували номер виключно мобільного телефону (щоб замести сліди, стартовий пакет з номером викидали). А після «кастингу» дівчатам давали ясно зрозуміти, які будуть характер роботи та умови.

Затриманими сутенерами виявилися два тридцятирічні полтавці: один — раніше судимий за розбійний напад, а другий — вже притягувався за звідництво. «Працювали» близько року, а в групі було 5—6 дівчат віком від 19 до 24 років. За годину «кохання» бажаючі викладали 150 гривень, але самі дівчата одержували лише 25—30 гривень.

За словами оперуповноваженого відділу з особливо важливих справ УБОЗ УМВС України в Полтавській області Віталія Керецмана, у сутенерів був навіть налагоджений зв'язок із клієнтами через одну із служб радіотаксі, звідки й приймали замовлення на дівчат, мали й постійних клієнтів. Цікаво, що більшість із повій — студентки з «периферії», а тому це був їхній основний «заробіток».

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

■ СПОРТ

Азовський раунд

Футбол. Сьогодні в Маріуполі, на стадіоні «Іллічівець», о 18.00 розпочнеться перший матч плей-оф Євро—2006 (U-21), в якому збірна України прийматиме молодіжну команду Бельгії. Цікаво, що ця команда у відбірному циклі не програла жодного матчу. Але колись треба-таки це зробити. І чом би бельгійцям не поступитися саме в азовському раунді? — запитують прихильники української команди.

Жарти жартами, а завдання перед нашим колективом стоїть дуже складне. І, найімовірніше, доля путівки вирішуватиметься не в Маріуполі, а 16 листопада на полі стадіону «Даканам» у бельгійському місті Локкерен. Тому треба постаратися вдома зіграти так, щоб під час матчу у відповідь почуватися комфортно.

На матчі з бельгійцями тренер збірної України Олексій Михайличенко викликав таких гравців: **воротарів** — Андрія П'ятова («Ворскла», Полтава), Богдана Шуста («Карпати», Львів); **оборонців** — Андрія Башлая, Олександра Романчука (обидва — «Динамо», Київ), Миколу Іщенка («Карпати», Львів), Дмитра Чигринського, Дмитра Невмиваку (обидва — «Металург», Запоріжжя), Євгена Чеберячка, Олександра Яценка (обидва — ФК «Харків»), Григорія Ярмаша («Ворскла», Полтава); **півоборонців** — Олександра Ситника, Дмитра Вороб'я, Олександра Алієва (всі — «Динамо», Київ), Адріана Пуканича, Івана Кривошеєнка (обидва — «Іллічівець», Маріуполь), Олександра Максимова, Андрія Оберемка (обидва — ФК «Харків»); **нападників** — Сергія Півненка («Іллічівець», Маріуполь), Артема Мілевського («Динамо», Київ), Максима Фещука («Карпати», Львів), Руслана Фоміна («Шахтар», Донецьк).

Маріупольський поєдинок обслуговуватимуть судді з Греції: Атанасіс Бріакос (арбітр), Константинос Далас і Константинос Галанос (лайнсмени).

Наша збірна, провівши підготовчу роботу в Кончі-Заспі, продовжила її в Маріуполі.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

А після «кастингу» дівчатам давали ясно зрозуміти, які будуть характер роботи та умови

4 листопада. Київ. Урочистості з нагоди 45-річчя столичного метрополітену.

5 листопада. Київ. Гала-концерт у рамках фестивалю дитячої творчості «Світ дитинства» для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківської опіки.

6 листопада. У день річниці визволення Києва від фашистів Президент України Віктор Ющенко, Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк, Прем'єр-міністр України Юрій Єхануров, київський міський голова Олександр Омельченко, голова Київської ОДА Євген Жовтяк поклали квіти до могили Невідомого солдата у столичному парку Слави.

7 листопада. Київ. Мітинг з нагоди 88-ї річниці Жовтневої революції.

8 листопада. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин вручив нагороди переможцям Всеукраїнського молодіжного конкурсу творчих есе «Нове обличчя України».

9 листопада. Пікети біля НАЕК «Енергоатом» за порятунок регіонального ландшафтного парку «Гранітно-степове Побужжя».

10 листопада. В роботі сьомого Міжнародного Київського книжкового ярмарку взяла участь поетеса Галина Крук.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Миколи ЛАЗАРЕНКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

Голови декотрих міст просять Президента України не допустити зриву проекту розвитку комунальної інфраструктури міст за кошти Світового банку

Генеральний прокурор України Олександр МЕДВЕДЬКО обговорив з прокурорами областей подальші перспективи і принципи діяльності прокуратури

Маскарад... для рад,

або Ще про самоврядний «дах» і прокурорську арифметику

Кримська земельна «гарячка», рішуча боротьба нової влади з кричущими порушеннями містобудівного, земельного та водного законодавства й досі звучать в ажіотажній колотнечі. На слуху і те, як цьогорічної весни Президент України, Рада національної безпеки та оборони України та інші державні достойники суворо насварилися на порушників (у тім числі й високопоставлених), пообіцяли всіх вивести на чисту воду й неодмінно покарати. Тодішній Генпрокурор України здійснив персональний об'їзд Кримського півострова й публічно зобов'язав прокурорську вертикаль рішуче класти край земельним зловживанням місцевих рад.

Який це мало практичний результат, проілюструємо на характерному прикладі роботи прокуратури Феодосії. Найгострішою тут є ситуація в Коктебельській селищній раді. Понад дві тисячі громадян (із них майже половина — депортовані) потребують земельних ділянок для житлової та громадської забудови. Селищний голова Олексій Булига на їхні заяви відповідає співчутливо і стримано: у фонді територіальної громади немає вільних земель. І люди рік у рік ждуть. Своєї гіркої черги.

Реагуючи на звернення коктебельців, міська прокуратура провела «земельну» перевірку й виявила десятки порушень вимог містобудівного, земельного та водного законодавства. Подання про усунення їх направила пану Булизі. У довжелезному списку порушників значилися й прізвище громадянина Олександра Івановича Ковпака. На підставі рішення виконкому, але без дозволу державної архітектурно-будівельної інспекції, він одержав ділянку й спорудив двоповерхову цегляну «хатинку» загальною площею 291,4 кв. м із цегляною огорожею та металевою брамою на вул. Сєрова, 12-Б.

На земельну ділянку в 12,15 соток оформив державний акт на право приватної власності, виданий Коктебельською селищною радою 7 грудня 2001 р. згідно з рішенням 50 сесії 23 скликання за № 1848. Приватизаційну угоду оформляв селищний голова Олексій Булига, який знав, що Олександр Іванович постійно проживав і проживає далеко від моря, у місті Тернополі. Дивно якось, коктебельцям немає землі під забудову, а тернополянину, виявляється, є.

Лише торік у грудні став очевидним цей замаскований географічний маскарад, коли пан Ковпак, як дбайливий тесть, за договором дарування ощасливив садибою і земельною ділянкою у рівних частках доньку Наталію та зятя Віктора, які мешкають у Сімферополі. Феодосійське міжміське бюро реєстрації та технічної інвентаризації це приватне, спільне, часткове домоволодіння з земельною ділянкою зареєструвало під № 5269304 та 5269305.

Одержавши батьківський «сувенір» на коктебельському узбережжі, щойно призначений прокурором Криму пан Шемчук 9 березня 2005 р. пише заяву все тому ж пану Булизі про відведення тепер уже йому особисто земельної ділянки для «ведення індивідуального садівництва орієнтовною площею 0,12 га в селі Коктебель, що прилягає до моєї земельної ділянки по вул. Сєрова, 12-Б». Його дружина Наталія Олександрівна теж попросила цього ж таки дня «про виділення їй 0,05 га землі під садівництво, що прилягає до моєї земельної ділянки по вул. Сєрова, 12-Б». Хатинка є, земелька є, а от для садочка 17 соток не вистачало.

З небаченою оперативністю вже наступного дня, 10 березня 2005 р., 45-та сесія Коктебельської селищної ради четвертого скликання рішеннями №№ 3177 та 3178 дозволяє подружжю «збирати матеріали попереднього погодження місця розташування земельної ділянки під ведення садівництва». Швидко у прокурора АРК з'явилася садиба й майже 30 соток приморської території. Звернімо увагу на те, що ділянки надані їм для садівництва, але за рахунок земель, що входять до категорії житлової та громадської забудови територіальної громади.

Щоправда, були й «парадокси», коли на вулиці Сєрова в районі будинку № 12 встановили «підозріле» сусідство з мешканцем Р. Ліхотою. І тут зчинився гармидер. Прибули працівники апарату прокуратури Криму, принесли протест, а сесія Коктебельської селищної ради скасувала своє рішення від 29.04.04 про дозвіл на виділення земельної ділянки для будівництва і обслуговування індивідуального гаража в районі будинку №12. Аргументи? Одним з них було порушено ст. 39 Земельного кодексу України. Мовляв, використання земель житлової та громадської забудови не відповідали генеральному плановi селища. Тільки де принциповість Віктора Вікторовича як законника, котрий, знаючи, що сам одержав майже таке рішення сесії селищної ради, не відреагував на нього, як того вимагає Закон України «Про прокуратуру»?

Хтось подумає, що це випадковість або якийсь збіг обставин у роботі місцевого самоврядного органу. А позаяк, кажуть, що вищезгадана земельна арифметика відбувалася «за зачиненими дверима», то ті, хто викрив їх, потрапили в рішучу немилість: декого вже готують до звільнення з обійманої посади.

Земельні ділянки на кримському узбережжі, коли на них накидають оком поважні достойники, стають у ціні фантастичними. А щоб фантастика та ставала звичною привабливою реальністю, то до облюбованого органу місцевого самоврядування слід вигадувати відповідні службові маскарадні маски: кума, свата, тестя чи брата...

Михайло ГРИЦЕНКО.

Феодосія.

■ **САМОВРЯДУВАННЯ**

«Господарюватимемо самі. І без додаткових коштів з держбюджету...»

На різних рівнях тривають дискусії про надання більших повновbooважень територіальним громадам. І це можна зрозуміти. Адже як будь-яка сім'я, так і громада, хочуть хазяйнувати самостійно, у своїй хаті бути господарем.

Бучанська територіальна громада — не виняток. Тим паче Буча — нині одне з найбільших селищ в Україні і, як справедливо зауважують мешканці, вже виросло зі своїх штанців. Йому тепер тісно в цьому статусі з огляду на збільшення чисельності населення (до 30 тисяч) і зрослих потреб. Ідею про надання селищу міського типу статусу міста обласного підпорядкування бучанці виношували давно. Нарешті крига скресла (до слова, за однією з версій «буча» — корінна вода, яка вирує під час скресання криги): Київська облрада за сприяння облдержадміністрації підтримала подання місцевої влади про віднесення селища Буча до категорії міста. Тепер слово за Верховною Радою України.

— Що новий статус дасть на практиці громаді? — з цим запитанням звертаюся до селищного голови Анатолія Федорука.

— Територіальна громада матиме змогу здійснювати і власні, і делеговані повноваження. Я вважаю це справжнім кроком уперед у справі розвитку місцевого самоврядування в Київській області. Досить важливим є і те, що отримання статусу міста дасть можливість кожному мешканцю Бучі розв'язувати проблеми за місцем проживання, повноцінніше надавати послуги, адже тепер усі структури будуть на місці. Ми візьмемо на фінансування загальноосвітні заклади, медустанови. Одне слово, господарюватимемо самі. І чи не найголовніше: надання цього статусу не передбачає додаткових коштів з держбюджету.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

Тест на справедливість чи солідарність?

Сесія Львівської обласної ради розглянула подання Генеральної прокуратури про притягнення до кримінальної відповідальності колишнього начальника обласної міліції генерала Олега Сала. Вирішуючи долю свого колеги, депутати були одностайні: 57 із 59 присутніх відкрито проголосували «за». За процедурою позбавлення депутатської недоторканності спостерігали четверо парламентаріїв.

Обговорення було бурхливим. Заступник Генпрокурора, слідчий в особливо важливих справах Дмитро Лихолат, повідомив, що Олегові Салу інкримінують і перешкоджання вільному здійсненню громадянами права обирати, і незаконне поводження зі зброєю, і перевищення службових повноважень. У слідства, за його словами, є достатньо доказів, щоб притягнути генерала до кримінальної відповідальності.

Обговорення не обійшлося без політичних проекцій. Народний депутат Ярослав Кендзьор закликав позбавити недоторканності депутатів Сергія Медведчука і Тараса Козака, колишніх начальників ДПА і Західної регіональної митниці.

Тарас Козак — єдиний із депутатів, хто голосував проти, — теж не поліз по слово в кишеню. Він сказав, що нова влада не відрізняється від старої: контрабанду і далі везуть, портфелі також носять...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Через Тернувате

Напевно, якби наші керівники, а з ними й більшість ЗМІ, менше вишукували негатив, а більше часу приділяли тому, що в нас добре, жили б ми, гадаю, набагато краще. Бо знали б, що є в Україні люди, які, попри всі перешкоди — позірні й реальні, роблять свою справу і допомагають її робити іншим. А вони в нашій країні справді є.

Один з них — Герой України Анатолій ГОЛОВКО (на знімку), котрий ось уже п'ять років очолює ТОВ «Гайчур» у селі Тернувате і разом зі своїми 60 працівниками щороку дає солідний дохід до скарбниці держави.

Цей матеріал я рекомендую використовувати як посібник, як зробити прибутковим те, що, на загальну думку, має потребу в дотаціях. А йдеться, власне, про сільське господарство, з яким після безлічі реформ так і не знають що робити. Тому раджу вам поїхати в господарство Анатолія Головка і повчитися: що робити, як робити і з ким робити.

Зустрів нас Анатолій Григорович на в'їзді в Тернувате, де розміщена його штаб-квартира, і повіз передусім, ні, не до свого розкішного офісу, а на новий госпдвір, затим на поля, щоб показати і самому ще раз подивитися, як сходить озима пшениця, посіяна новим перехресним способом. Адже він потомствений сільський житель. Його мати пропрацювала 31 рік дояркою, а батько 40 років —механізатором. Та й він усі свої 52 роки, крім служби в армії і навчання, спочатку в Запорізькому сількогосподарському технікумі, затим у Дніпропетровському інституті того ж профілю, віддав селу. І як головний агроном, і як директор колгоспу, і як керівник ТОВ «Гайчур», і як депутат Запорізької обласної ради, що постійно відстоює інтереси села та його жителів. Старший син також пішов його стежкою. Тут у нього і дім, і улюблена робота, і дружина, і діти, й онуки. Тому ця земля для нього — все.

Розмова вийшла недовгою, але грунтовною, під час якої господар постійно поглядав на годинника. Робота — насамперед.

За словами Анатолія Головка, товариство з обмеженою відповідальністю «Гайчур», хоча й не без труднощів створене у квітні 2000 року, зуміло за дуже короткий термін здобути статус господарства високої культури землеробства, організації високоефективного виробництва, рентабельного багатогалузевого сільськогосподарського підприємства, що працює на основі передових інтенсивних технологій.

Без патетики, «Гайчур» — зразкове підприємство з вирощування стратегічних для країни сільськогосподарських культур — пшениці, ячменю, кукурудзи, соняшнику і сої. І цей труд керівників, фахівців і працівників винагороджений. Господарство має статус, що дає можливість виробляти і реалізовувати посівний матеріал пшениці, ячменю і сої.

Особливу увагу в господарстві приділяють вирощуванню сої (30—35% посівів від загальної площі оброблюваної землі), котра, на думку Анатолія Головка, дипломованого агронома, нині є не тільки економічно вигідною культурою, а й має високий потенціал у підвищенні родючості грунту.

У своєму арсеналі ТОВ «Гайчур» налічує понад десять сортів різних термінів достигання сої, серед яких найбільш перспективні і високоврожайні ранні сорти: Аметист, Романтика, Медея, Спринт; середньостиглі: Фаетон, Смарагдова; пізні: Агат, Подільська 416, Сонячна та інші. Протягом останніх років середня врожайність ранніх сортів в умовах ризикованого землеробства зони степів, без зрошення, становила 22—23 центнери з гектара, пізньостиглих — 27—35 центнерів з гектара. З огляду на високий попит на насіння сої в 2004 році господарство реалізувало понад 500 тонн репродуктивного зерна. Достатню кількість якісного зерна запропоновано було для продажу й нинішнього року. За високі досягнення в культурі вирощування сої господарство прийняли в

Ганна Гаврилович, головний агроном «Гайчура»

«Сажотрус» звучить по-графськи

У Чернівцях серед інших гонорових професій шанованою залишається професія сажотруса, неоціненного майстра, особливо у старій забудові австрійської доби. Черепичні дахи з фігурними коминами на будинках мають недовершений вигляд без постаті сажотруса. Торік чернівецьку команду сажотрусів визнано кращою в Україні. По досвід до них їдуть колеги з Кривого Рогу, Донецька, Закарпаття та інших областей.

Голова правління виробничо-споживчого товариства «Житловик» Юрій Медведєв, який очолює це підприємство вже чверть віку, також із когорти сажотрусів. Йому довелося чимало полазити чернівецькими дахами. Для кожного сажотруса повага до техніки безпеки — одна з найперших ознак професіоналізму. А непрофесіоналів у команді нема. Кожен сажотрус за життя кілька разів падає з даху. Від трагедій рятує майже альпіністське обладнання і побратими.

Чернівецькі «графи» в рідкісні хвилини відпочинку

Нині до традиційних печей додалося чимало сучасних опалювальних систем. Щоб порядкувати ними, треба знати безліч нюансів. Гирі, «йоржі», страхувальні канати, респіратори — екіпіровка сажотруса за останнє століття теж майже не змінилася. Змінилися місто й городяни. 100 років тому, певно, ніхто б не дозволив після пікніка на даху засмічувати димовентиляційні канали пляшками й консервними банками. Часто сажотруси витягують з коминів мертвих птахів і котів. Така робота. Правду сказати, не дуже поцінована: заробляють вони 700—800 гривень. І вдесятьох роблять те, що мала б робити бригада з 35 душ.

Посвідчення сажотруса Міхаеля Гайєна з Новоселиці

...Першу ліцензію на професію сажотруса видано в Чернівцях у 1882 році. За Австрійської імперії для залучення людей до цієї малопрестижної й небезпечної роботи найвідданішим сажотрусам навіть надавали графського титулу. Їх так шанували в імперії, що у Відні звели пам'ятник на честь сажотруса.

Чернівецька артіль сажотрусів свого часу славилася корпоративними традиціями й добрими майстрами. Щоб увійти до цього шанованого товариства, треба було щонайменше чотири роки походити в підмайстрах. Потім тобі видавали відповідний документ, що засвідчував належну професійну підготовку і давав допуск до роботи. Один такий документ зберігся в чернівецькому архіві й підтверджує, що якийсь Міхаель Гайєн з Новоселиці, уродженець Росії, вивчав повних чотири роки ремесло сажотруса у свого майстра, Йогана Найнтайфеля, доклав зусиль для солідної і бравої поведінки. Документ виданий 24 травня 1890 року, столиця землі Буковина, Чернівці.

У місті вважалося: якщо в переддень нового року зустріти сажотруса та потриматися за гудзик на його уніформі, будеш щасливий наступного року. Хай там як, а лише представники цієї професії — чи не єдині, кому вдалося з бруду й чаду вибитися в князі, себто в графи.

Сергій СУЛИМА.

■ ВІСТІ З БУКОВИНИ

Митники знають, як заробляти гроші

До корпункту «Голосу України» **в Чернівецькій області** звертаються підприємці, котрі скаржаться на несправедливу, на їхню думку, систему розрахунків на митниці. Йдеться про оформлення векселів на митних переїздах. Маючи право на 30—90-денну відстрочку зі сплати ПДВ, підприємці під тиском, буцімто, «керівників кордонів», яким задля показників вигідно, щоб гроші сплачували безпосередньо на митницях, змушені навіть брати кредити, щоб виконати цю вимогу. Така практика відповідно занижує показники податківців, через що ці дві структури перебувають у конфліктній ситуації. Але найбільше потерпають підприємці, котрі знають, що у разі, якщо вони не сплатять ПДВ на митницях, їхні вантажі оглядатимуть прискіпливіше, товар відправлятимуть на експертизу, яка може затягнутися на кілька тижнів.

Тепер підприємці апелюють до Президента, який задекларував співпрацю з бізнесом та створення нормальних умов для його існування.

до зірок...

члени Української асоціації виробників і переробників сої.

Вирощують у господарстві і соняшник (10—15 %), урожай його тут — більш як 30 центнерів з гектара. Складовими такої високої врожайності, на думку фахівців господарства, є високоякісне зерно від фірм «Сади України», «Сингента» і «Монсанто», а також дотримання інтенсивних технологій з використанням достатньої кількості мінеральних добрив і засобів захисту рослин. Щорічно господарство витрачає на хімічну обробку грунту до 200 гривень на кожний гектар. А їх у господарстві майже 2000.

У структурі посівних площ неабияку увагу приділяють й озимій пшениці (40%) як основній продовольчій культурі. Врожайність її останніми роками становить 50—55 центнерів з гектара.

У господарстві власна потужна матеріально-технічна база. Це сучасні комбайни «Массей Фергюсон» і «Домінатор», трактори «Массей Фергюсон», «ХТЗ 170», «МТЗ 1221», «МТЗ 82», а також широкий спектр землеобробної і посівної техніки нового покоління та оновлений на 100 відсотків автомобільний парк вантажних машин. Цікаво, що в господарстві на двох машинах, здебільшого, працює одна людина, що дає їй змогу заробляти чи як трактористові, чи як механізаторові, чи як комбайнерові.

Славиться господарство «Гайчур» і досягненнями в галузі птахівництва. Воно заслужено має статус племінного репродуктора другого розряду з розведення гусей горьковської породи. Сьогодні лише в «Гайчурі» та Харківському інституті птахівництва можна знайти цю породу в чистому вигляді. Маточне поголів'я господарства в кращі роки досягає 32 тисяч голів. Завдяки копіткій щоденній роботі, дотриманню оптимальних режимів годівлі й утримання, щорічно гусівникам вдається одержувати 40—45 інкубаторних яєць від однієї гуски. Й хоча витрати на одну гуску становлять до ста гривень, але й доход від неї —такий само. Тож справа варта заходу. Цього року ціна на яйця сягнула п'яти гривень, однак від клієнтів не було відбою. Адже продукція птахівництва господарства має попит у вісімнадцяти областях України, що дає змогу реалізувати за рік до мільйона яєць високої якості.

Сергій Колісник, механізатор

Значну частину прибутку підприємства дає напружена і висококваліфікована робота власного інкубаційного цеху, сезонна потужність якого становить півмільйона яєць. Це дає можливість забезпечити потребу в добовому молодняку гусей населення Запорізької і довколишніх Дніпропетровської, Донецької і Харківської областей. Двері «Гайчура» завжди відчинені для співробітництва з господарствами, які хотіли б налагодити в себе таку прибуткову і технологічно просту галузь, як гусівництво.

З великою любов'ю Анатолій Григорович говорив про своїх співробітників. Вони для нього — найбільше багатство. Це — головний агроном, заслужений працівник сільського господарства Ганна Гаврилович, головний економіст Лідія Галета, механізатори — Сергій Колісник і Михайло Плиска, водій Микола Бондар, птахівниці — Марія Солоха і Людмила Дрожжина, оператор механічного цеху Сергій Ярличенко і багато інших.

Адже основна мета керівника і діяльності товариства, за словами Анатолія Головка, — добробут і постійне поліпшення життя людей, котрі працюють у «Гайчурі». Для забезпечення високої продуктивності праці ТОВ створені і постійно поліпшуються виробничі та побутові умови: це і реконструйовані майстерні для ремонту й обслуговування техніки, і нові бокси та гаражі, і сучасна їдальня, пообідати в якій коштує 40 копійок, і кімната відпочинку з більярдом.

Головний економіст «Гайчура» Лідія Галета (ліворуч) і гусятниця Марія Солоха

Середня місячна заробітна плата працівників підприємства за вісім місяців 2005 року становила 784 гривні. А максимальна зарплата цього року в деяких працівників господарства досягла майже 3000 гривень. І обов'язкова, вже забута багатьма, тринадцята зарплата. Той, хто хоче заробити, завжди має таку можливість. Крім цього, працівник, який пропрацював два роки, має право на безплатний відпочинок у санаторії в Трускавці. Причому господарство оплачує проїзд, видає командировочні. Цього року в санаторії оздоровляться 25 чоловік.

Розмір орендної плати за використання земельного паю — один з найбільших в області — 300 грн. за гектар. Отож багато хто в селі, навіть маючи можливість працювати в сильному і стабільному господарстві, як «Гайчур», воліє сидіти вдома і нічого не робити, одержуючи дивіденди зі своїх паїв.

Значні кошти виділяють засновники ТОВ на благоустрій села і доброчинну діяльність, на спонсорську допомогу для розвитку спорту в районі (футбольні, шахові та більярдні турніри), на підготовку молодих фахівців у вищих навчальних закладах (у 2005 році господарство сплачує 50% вартості навчання у вищих навчальних закладах за чотирьох випускників місцевої школи), на матеріальну допомогу Новомиколаївській школі-інтернату, Тернуватській СЗШ-К і лікувальним закладам району. З особливою теплотою Анатолій Головко відгукувався про Запорізький сільськогосподарський технікум, у якому свого часу навчався сам і де досі працюють його вчителі. Тому він вважає, що просто зобов'язаний був узяти над ним шефство.

Цього року розпочали будівництво церковного храму в ім'я Великомученика Анатолія і планують закінчити за шість років. Висота однокупольного храму становитиме 24 метри. Щорічно з прибутку підприємства на це перераховуватимуть 250—300 тисяч гривень, що в підсумку становитиме майже два мільйони.

P. S. Про свої нагороди Анатолій Головко не розповідає. Не годиться, мовляв, хвалитися ними. Та все-таки хочеться відзначити, що 1993 року він став заслуженим працівником сільського господарства, у 2002-му — кавалером ордена «За заслуги» III ступеня, а 17 листопада 2004 року Президент України підписав указ про присвоєння йому звання Героя України. Адже завдяки його щоденній невтомній праці, ентузіазму й умінню спитати із себе і з підлеглих ТОВ «Гайчур» посідає сьогодні гідне місце серед передових господарств країни.

Ігор САМОЙЛЕНКО.
Новомиколаївський район
Запорізької області.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Розмір орендної плати за використання земельного паю — один з найбільших в області — 300 грн. за гектар

■ ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо видобування бурштину)

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У частині другій статті 4 Закону України «Про підприємництво» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 14, ст. 168; Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299; 2005 р., № 9, ст. 183) слова «видобуванням бурштину» виключити.

2. В абзаці другому частини першої статті 240 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25—26, ст. 131; 2005 р., № 6, ст. 145) слово «п'ятдесяти» замінити словом «ста».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України в місячний строк після опублікування цього Закону:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) забезпечити прийняття своїх нормативно-правових актів, що будуть забезпечувати захист державних інтересів при веденні господарської діяльності з видобутку бурштину;

3) забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
18 жовтня 2005 року.
№ 2984-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про загальну структуру і чисельність Служби безпеки України

Стаття 1. Затвердити таку загальну структуру Служби безпеки України:

Центральне управління Служби безпеки України;
підпорядковані йому регіональні органи;
органи військової контррозвідки;
навчальні, наукові, науково-дослідні та інші заклади, установи, організації і підприємства Служби безпеки України;
Служба урядового зв'язку.

Для забезпечення виконання покладених на Службу безпеки України завдань у Центральному управлінні Служби безпеки України та підпорядкованих йому органах відповідно до закону створюються і діють функціональні підрозділи:

контррозвідки;
захисту національної державності;
контррозвідувального захисту економіки держави;
боротьби з корупцією та організованою злочинністю;
боротьби з тероризмом і захисту учасників кримінального судочинства та працівників правоохоронних органів;
досудового слідства;
охорони державної таємниці;
оперативно-технічних заходів;
оперативного документування;
спеціальних телекомунікаційних систем та захисту інформації;
організаційного, інформаційно-аналітичного, кадрового, правового, господарського, фінансового та інших видів забезпечення оперативно-службової діяльності Служби безпеки України.

При Службі безпеки України функціонує Антитерористичний центр.

Організаційну структуру Служби безпеки України затверджує Президент України.

Стаття 2. Затвердити загальну чисельність Служби безпеки України на 2006 рік у кількості 41750 осіб, у тому числі 34610 військовослужбовців.

Стаття 3. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Рекомендувати Президенту України внести до Верховної Ради України проект нової редакції Закону України «Про Службу безпеки України», яка б відповідала вимогам Конституції України з урахуванням положень Закону України «Про внесення змін до Конституції України» від 8 грудня 2004 року.

3. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
20 жовтня 2005 року.
№ 3014-IV.

«Відповідно до розпорядження Керівника Апарату Верховної Ради України звільнено позаштатних консультантів депутатської групи «Демократичні ініціативи»:

	посвідчення №
Грабовського Юрія Леонідовича	0470
Ількова Василя Васильовича	0106
Керея Ігоря Володимировича	0103
Котляр Олену Семенівну	0813
Куликова Кирила Борисовича	0454
Носкову Ілону Анатоліївну	0102
Соловйова Костянтина Миколайовича	0865
Співака Віталія Анатолійовича	0069
Холода Віталія Георгійовича	0076
Чаплиги В'ячеслава Михайловича	0794

Посвідчення згаданих позаштатних консультантів вважати недійсними.

Управління кадрів»

Вісім тисяч доларів

Мешканець Чернігова Олександр Іванович ВЕДУЛА — своєрідний рекордсмен. На шести сотках він умудряється вирощувати стільки городини, скільки, мабуть, не вдається зібрати селянину й на шести гектарах. Свій річний урожай городник і садівник оцінює у вісім тисяч доларів. Як таке може бути? Про це ми вирішили дізнатися у володаря рідкісних соток.

Олександр Ведула винайшов унікальний «велосипедний» підгортальник для картоплі та інших рослин (агрегат можна спокійно везти, як вудку, на велосипеді на дачу, а потім, прикрутивши до нього переднє колесо свого таки вело, займатися високопродуктивно роботою)

— Олександре Івановичу, ви десь працюєте?

— Тільки на шести сотках. І практично без вихідних.

— Ви — міський житель, а вирішили зайнятися городництвом?

— Скажімо так, не від хорошого життя. Я пропрацював майже 20 років водієм, потім сім років обслуговував холодильні установки. А згодом, у 1993 році, коли залишився без роботи, вирішив поїхати у Санкт-Петербург з яблуками з батькового саду. Продав за дві години десь 75 кілограмів. І зайшов у гастроном — дивлюсь: величезний перець продається. Я, зачудований побаченим, купив один червоний, а один рожевий. Привіз їх додому. Висушив насіння. І яке ж було моє здивування, коли на грядках вимахали на 1,2-метра стебла перцю. Зібрав я хороший урожай і десь із сірникову коробку насіння. Вийшов на базар та й рекламую: продаю насінину за 3000 купонів! І що ви собі думаєте? Підходить жіночка і каже: купую 33 насінини. А це, по суті, половина тодішньої зарплати. «Еге, — подумав я, — так городом можна добре заробляти». З того часу я почав серйозно займатися рослинництвом. Розчистив сотки від старих яблунь та слив. Продав «Жигулі», а натомість з усіх усюд почав звозити, купувати рідкісні сорти.

— Яким чином на маленькій площі вдається зібрати великий врожай?

— Наводжу приклад. Огірки я вирощую на ділянночці 2,8 х 6 метра. Саджаю їх разом з помідорами. Поки огірки набираються сили, отримую 1200 кущів розсади помідорів. Розсаду продаю. Огірки тим часом починають виститися довкола плетеної арочки, яка накриває ділянку. З трьох насінин у мене виходить десь до 1000 плодів огірків. А я кладу в грунт до 50 насінин. Збираю наприкінці травня перший урожай, залишаю частину огірків-насінників

Коти біля камінів

На столичному Андріївському узвозі, в галереї «Гончарі» відкрито виставку «Камін-2005». Гасло виставки — «З любов'ю до того, що було колись!»

Я відчинила двері «Гончарів» і ніби потрапила у якийсь дивний світ витворів керамічного мистецтва: картини, вази, тарелі, пляшки, скульптурні фігурки людей, звірів, птахів і все, на що лише здатна уява митця! Саме в цій галереї вибирали керамічний сувенір для Стінга, коли той приїздив до Києва. Так само і П'єр Карден купував собі кераміку тут.

Але каміни — головні герої вечора! В експозиції зібрані фрагменти старовинних камінів. І пані Тетяна Андрієнко, директор галереї, розповіла, що «Гончарі» реставрували каміни у столичному Будинку з химерами, у відділенні Нацбанку в Херсоні, де є камін ще з 1867 року. Також майстрам галереї доводилося обрамлювати меблі керамічними елементами, обрамлювати ікони, приміром, у Херсонському соборі Св. Володимира, відновлювати каміни за фотографіями. В експозиції є й сучасні каміни, стилізовані під старовину. Різниця в тім, каже пані Андрієнко, що можна підробити стиль, але не дух епохи.

Сучасні каміни — задоволення, до речі, недешеве, але дуже популярне в оселях багатих людей. Хороший камін на замовлення майстер робить десь два-три місяці. В експозиції є фрагменти каміна (весь він — лише на фотознімку), в якому 500 елементів ручного художнього живопису, і жоден візерунок не повторюється! Справді шикарно, як колись у палацах було. Здається, такому диву місце в музеї, а не в приватному домі бізнесмена.

...У галереї чимало керамічних фігурок котів. Мені пояснили, що все це твори Володимира Борозинця, майстра галереї. Улюблений кіт Тимофій надихав автора на ці чудові роботи. Збираючись додому, на порозі галереї я зустріла справжню кішку Мотю, вона ж Матильда і Кицюня, яка є оберігом і духом «Гончарів». Мотя йшла грітися біля колекції камінів.

Олена ПОНОМАРЕНКО.

Наочна профілактика

Кіровоградська область. 25 підлітків Новоукраїнського району, які стоять на обліку як умовно засуджені, побували на екскурсії в Кременчуцькій виправній колонії. Акцію організували служба у справах неповнолітніх, відділ освіти райдержадміністрації, районний центр соціальних служб для сім'ї, дітей, молоді та кримінальна міліція у справах неповнолітніх. Керівник апарату райдержадміністрації Олександр Деменков зауважив, що неблагополучні діти ознайомилися з життям та побутом вихованців колонії. Вони побували в карантинному відділенні, житлових та виробничих приміщеннях, їдальні, поспілкувалися з засудженими ровесниками.

Олег БОНДАР.

Чорні

Нечуваного розмаху в Криму досягло розкрадання археологічних коштовностей. Брутально і майже безкарно професійні злодії вигрібають з унікального півострова історичні пам'ятки віків, народів і племен. Фахівці переконані: протягом року за кордон вивозять раритетів щонайменше на 50 (!) млн. доларів. Ця цифра неофіційна. Реальні масштаби втрат, вочевидь, ще більші.

...1830 року археолог Поль Дюбрюкс відкрив біля Керчі курган Куль-Оба, де було поховання царського скіфського подружжя, буквально засипане золотом, безліччю виробів з дорогоцінних металів, прикрашених коштовним камінням. Дюбрюкс провів три доби у склепі й пішов поспати. Коло скарбу залишив поліцейських. Вони змерзли й пішли погрітися. Вранці археолог жахнувся: склеп було пограбовано.

Все знайдене грабіжники переплавили і продали. Врятувати вдалося лише кілька експонатів, зокрема, золоту бляху у вигляді оленя, яка прикрашала шит скіфського царя.

Це пограбування — перший зафіксований документально вияв діянь «чорних археологів», мародерів, прозваних «щасливчиками».

...Сьогодні цей потворний бізнес розрісся в Криму до нечуваних масштабів. Найбільш організовані групи «гробокопачів» — в Керчі, Севастополі й Сімферополі, де є навіть мафіозні ринки, на яких продають сотні речей із стародавніх поховань. Щороку, попри зусилля СБ й міліції, кількість незаконних розкопів зростає. Часом стародавні могили розривають навіть бульдозерами. На півострові є місця, де, скільки сягає око, грабіжницькі відвали буквально всіяні викинутими на поверхню людськими кістками.

Нелегальна торгівля унікальними старожитностями не менш прибуткова, ніж наркобізнес. Кримінальні професіонали поповнюють антикварні крамниці й салони, найпрестижніші й напівлегальні та електронні аукціони, приватні колекції. Вже навіть видаються буклети «знайденого» в Криму!

Те, що вилучає митниця, — крапля в морі. Справжні коштовності вивозять непомітно. Якщо «подвиги» кримінальних антикварів у музеях і церквах уже стали повсякденною хронікою, то ми майже нічого не знаємо про зниклі національні скарби, вириті з археологічних заповідників. Вони стали золотою жилою для злодіїв. Ось стислий виклад одного з останніх (з десятків щорічних) актів. Перевірка античного могильника на горі Хроні біля села Глазовка на Керченському півострові виявила понад тисячу (!) грабіжницьких шурфів і ям, виритих навіть із застосуванням техніки. Це призвело до руйнування і пограбування понад 120 могил і двох склепів. У відвалах знайдено фрагменти кістяків, античних керамічних виробів, синопських і гераклейських амфор, червоноглиняного і чорнолакового посуду (IV ст. до н. е.).

Що знайшли тут кримінальні копачі, відомо тільки їм.

Інспектори, не маючи транспорту, не встигають навіть фіксувати масштаби руйнації. А Держкомітету з охорони й використання пам'яток історії й культури автономії залишається надсилати десятки розпачливих паперів про факти пограбування в місцеві органи міліції й Головне управління МВС України в Криму, з

Молодий персик, незважаючи на те, що росте у Чернігові, дає по чотири відра плодів. Деякі — по 300 грамів!

із шести соток!

для дозрівання. І після них збираю ще один врожай. Так само використовується й теплиця. На зиму у ній висаджую полуниці, добре вкриваю снігом. Першого квітня розсаду полуниць продаю, а її місце займає розсада помідорів. Залишаю після неї 56 кущів, які ростуть по три метри вгору, до кінця жовтня вони дають плоди!

— Скільки сортів помідорів вирощуєте?

— Маю у своїй колекції до 170 сортів помідорів, 52 — огірків, 20 — перцю, 7 сортів полуниці.

— І саджанці фруктових дерев доглядаєте?

— Тільки ось пагонів смородини маю 600 кущів. Якось зібрав 14 кілограмів 800 грамів ягід із одного лише куща! Саджанці персиків, яблунь вирощую. Молодий персик, незважаючи на те, що росте у Чернігові, дає по чотири відра плодів. Деякі — по 300 грамів!

— Квітів на цих сотках теж багато...

— Ними дружина більше займається. Тут і звичайні троянди, соняхи декоративні, і «бризки шампанського», і портулак, годеція, петунія, ехинопсис. Та я все навіть перелічити не можу.

— Отож зі всього цього ви збираєте насіння?

— Так. Це теж непроста річ. Треба добре знати, що та коли зробити з плодами, як дотриматися технології. За моїми підрахунками, ми збираємо за увесь рік 10 мільярдів насінин...

— Скільки, скільки?!

— Я не обмовився. Оце стільки насінин дають шість соток. Насіннячко сортуємо у пакетики взимку. Продаю його в основному на виставках у Києві, Чернігові, вдома. Практично щодня приходять люди, просять насіння, саджанці.

— Які добрива використовуєте?

— Ви не повірите, але здебільшого обходжуся всіляким сміттям, рослинними рештками. У кінці городу є у мене чотирикубова ємкість, я туди складаю бур'яни, листя. Накриваю все зеленню або плівкою. За чотири роки воно так перетліває, що стає чудовим добривом, як пух. Взагалі жодного сміття з дому не вивожу. Навіть пластикові пляшки у мене в ділі. У них вирощується розсада, піднімаються пагінці.

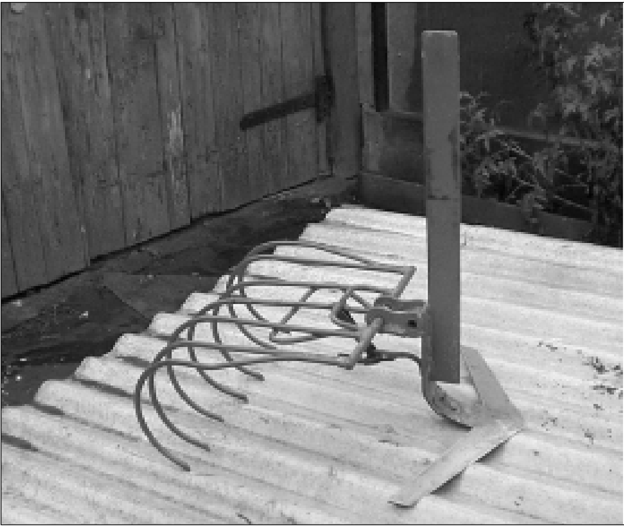
— Своїми таємницями не боїтеся ділитися?

— Ні. Щоб стати мені конкурентом, треба народитися ... мною. А ось якщо людина щось запозичить добре від мене, то я буду радий.

Записав
Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

Лагенарії (з роду кабачкових. — Авт.) стали після висушення справжньою окрасою дому Ведул

Цей плоскоріз для знищення та проріджування бур'янів легко монтується замість підгортальника

Городні дрібниці від Ведули

Шкаралупа проти хруща

Усю осінь і зиму збираємо шкаралупу від яєць. Хрущ дуже любить коріння полуниць. Але якщо у грядці буде чимало шкаралупи, то він загине, куштуючи її.

Як зберігати зимою троянди

З двох боків куща троянди закріпити 20-сантиметрові заввишки дощечки, скло чи пластик. Простір між ними перед морозами засипати тирсою. Листя утворить пустоти, тому ним не рекомендується «зігрівати» рослини. А тирса тепло вкриє кущ.

Чого бояться кроти

Кроти не полюбляють цибуління. Запах його відгонить їх від городу. Так само вони не переносять бобові, особливо насадження квасолі. Тож якщо завівся непроханий гість, треба відгородитися від нього рядком квасолі.

Перешкода для ласунів

Буває, що дошкуляють мурахи. Вони полюбляють ласувати персиками. Для того, щоб комашки не псували плоди, треба стовбур дерева щільно обв'язати скотчем чи якоюсь липучкою. Перша мураха, яка прилипне до перешкоди, проінформує своїх співродичів про небезпеку, і ласуни припинять крадіжку.

Мільйони, зариті у... відходах

Об'єктом підвищеної уваги органів прокуратури останніми роками стали відходи вуглезбагачення шахт і збагачувальних фабрик. Відповідно до закону, ці відходи вважаються державним майном, однак за рішеннями деяких місцевих рад, райдержадміністрацій визнаються нічиїми і продаються різним комерційним структурам. До того ж за безцінь. Нові власники відходи переробляють і продають, при цьому кошти від таких операцій не потрапляють до державного бюджету.

Зокрема, посадові особи центральної збагачувальної фабрики «Свердловська», не маючи права розпоряджатися держмайном, що перебуває в їх користуванні, незаконно передали у власність дочірнього підприємства «Екотех» ВАТ «Укрпідшипник» більш як 400 тонн відходів вуглезбагачення і цим завдали державі збитків на суму понад 11 млн. грн.

У Краснодонському районі прокуратура порушила кримінальну справу стосовно колишнього голови Краснодонської райдержадміністрації. Екс-чиновник, знаючи, що відходи флотації вуглезбагачувального виробництва фабрик «Самсонівська», «Дуванська» й «Суходольська» в кількості 11,3 млн. куб. метрів належать державі, виніс розпорядження про визнання їх безхазяйними.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

продовжують вигравати?

традиційною вимогою негайно вжити заходів.

А кількість псевдоархеологів зростає, бо дедалі більше стає клієнтів, для яких вони копають. Щодня (!) держава має, крім фінансових і моральних збитків, ще й колосальні наукові втрати. Пам'ятки навіки зникають з наукового обігу, збіднюючи вселюдське знання про коріння нашого національного й генетичного древа.

Копати є що. На державному обліку в Криму, який археологи порівнюють з Єгиптом та Італією, понад 10 тисяч пам'яток історії й культури. Серед них — всесвітньовідомі: від палеолітичних часів до Херсонесу, Пантикапея, Керкенітіди, Неаполя Скіфського, Солхата, печерних міст (яких лише між Сімферополем і Севастополем — 15). А ще вервечки християнських монастирів-цитаделей часів Візантії — Бакли, Тепе-Кермена, Чуфут-Кале, Шулдана, Чилтера...

До речі, столиця найбільшої держави середньовічної Таврики — князівства Феодоро — Мангуп, яку включено ЮНЕСКО до списку унікальних істричних цінностей, продовжує дивувати новими знахідками істинних археологів навіть попри постійні масштабні пограбування. Спеціалісти Інституту сходознавства НАНУ знайшли тут неповторний за майстерністю виготовлення хрест з полірованої зеленої яшми, срібні сережки з перлинами, інші цінності. Зокрема, візантійські монети V1 ст. та античні чаші, бронзові пряжки.

...Доля більшості пам'яток півострова, на жаль, не така блискуча, як слава про них. Пограбування триває століттями. З часу захоплення Криму Російською імперією старожитності попливли в особисті колекції та музеї обох північних столиць.

Нині кримінальні «археологи» поінформовані не гірше за науковців, на порядок краще від справжніх археологів оснащені, до того ж озброєні. Активність їхня щороку збільшується. Приміром, у Бахчисарайському районі пограбовано вже 90% древніх могильників. Аналогічна ситуація на території Керченської міськради, де грабунки стали справжньою пошестю. Випадки викрадень ряснішають на території Алушти й околиць Сімферополя, Ленінського, Кіровського, Білогірського й Чорноморського районів. Практично не лишилося жодного місця на півострові, де не наслідили б псевдоархеологи. Вкрадені цінності Криму відкочовують на підпільні ринки Російської Федерації, а звідти — до дальнього зарубіжжя. Причому найболючіших втрат нині зазнає тавро-скіфська епоха — найменш вивчений пласт нашої історії, попри те, що він найвиразніше виявляє процес формування кримського етносу, Тавроскіфії, Малої Скіфії...

А що ж Держкомітет автономії з охорони і використання пам'яток історії та культури? Він може небагато. Адже штатні працівники й регіональні інспектори — звичайні держслужбовці з відповідною платнею, озброєні лише знаннями з історії й археології. Та навіть їх щороку скорочують, а діяльністю їхнього керівництва... зайнялися правоохоронці.

Де ж вихід? В об'єднанні навколо Держкомітету у справі захисту коштовностей півострова всіх правоохоронних органів: СБУ, міліції, митниці, органів прокуратури. Останньої — обов'язково, бо навіть упіймані злочинці виходять сухими з води. За весь час існування Держкомітету автономії вдалося засудити... лише одну (!) групу копачів, упійманих на гарячому.

Заважає спільним діям охоронців старожитностей і розділення органів влади та правопорядку Криму й Севастополя. А події останніх років засвідчили — саме це місто стало центром грабіжницьких оборудок. Тут навіть легально (!) досі працює так звана «гірка» — ринок крадених коштовностей, звідки вони йдуть у Росію. Про це знають усі, кому належить контролювати кримінальний світ... Але «гірка» існує.

Хоча дещо вдається зробити вже сьогодні. Почала припиняти потік археологічних цінностей нова інструкція, затверджена Головним управлінням юстиції Криму мін'юсту України. Нею, нарешті, відрегульовано консервацію місць розкопок і обов'язкову здачу знахідок у місцеві державні музеї-заповідники. Нині всі археологічні експедиції (а їх щосезону буває на півострові щонайменше півсотні) підзвітні кримським колегам. Тепер фахівці автономії, нарешті, контролюють і російські експедиції, які донедавна вивозили все, що їм заманеться.

За даними спеціалістів Кримської філії Інституту археології НАНУ, досі на півострові щороку розграбовується понад 200 (!) античних і середньовічних пам`ятокпоховань, з яких викрадають цінності щонайменше на 50 млн. доларів. Зараз існує мода на орлиноголові пряжки воїнів і боспорські монети, цілий клад яких нещодавно було знайдено під Феодосією. Те, що їх викупив місцевий музей грошей — велика удача. Вселяє надію й те, що почастішили затримання самодіяльних археологів. Зокрема на Усть-Альмінському скіфському городищі біля села Піщаного у гробокопачів вилучено майже 100 виробів значної історичної й художньої вартості. Попалися правоохоронцям на місці злочину і грабіжники скіфських могил під селом Суворово. Втім вони встигли вирити півсотні шурфів, скарби з яких зникли безслідно.

У закордонних каталогах кримських старожитностей вказано деякі ціни. Наприклад, срібні пряжки готських воїнів, прикрашені гранатами і агатами (такі, яких було вкрадено 200 штук із сімеїзького склепу так і не покараними працівниками лісництва), коштують 2200 доларів кожна.

Доводиться боротись і з тими, хто знаходить, розкопує археологічні пам'ятки, а потім їх знову зариває. Приміром, у Балаклаві, на місці давнього римського храму, вирішили спорудити торгове- льний центр, для чого додумалися ділянку культурного шару залити бетоном, хоча ця зона входить до національного заповідника «Херсонес Таврійський». Схожа історія сталася в Партеніті та кількох прибережних селищах під час будівництва санаторіїв.

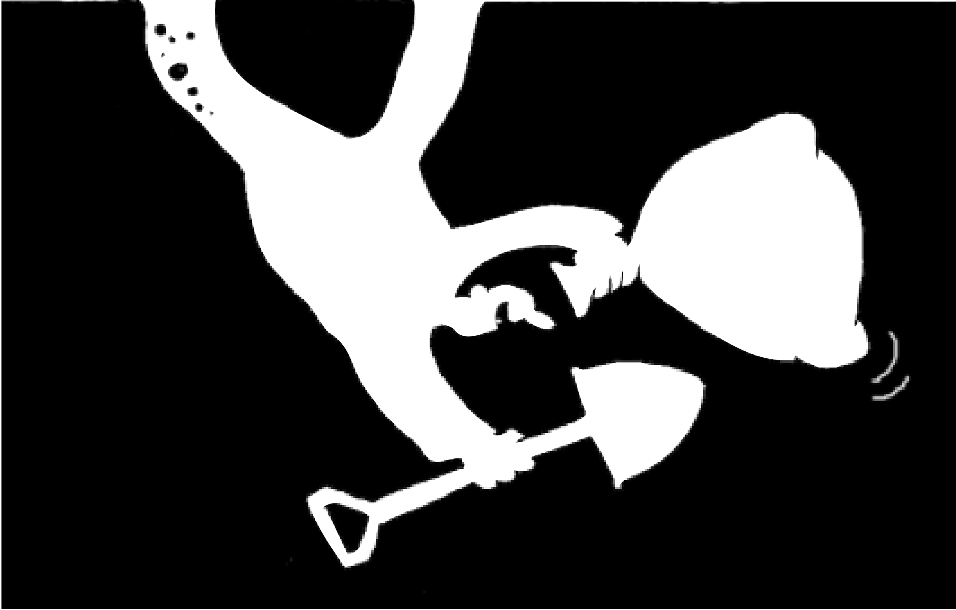
Особлива тема — стан справ у південно-західній частині Сімферополя, яка раніше пильно охоронялася, й де завжди було людно від екскурсій. Тепер тут гаражі. Царську гробницю зруйновано, в античних підземеллях і склепах зірвано замки, вся територія колись надійно огородженого Неаполя Скіфського перетворилася на звалище сміття. Справи не поліпшуються, хоча вже минуло доволі часу відтоді, як до парламенту і колишнього президента України не раз зверталася група наукових і громадських діячів українських товариств півострова з проханням вжити заходів для врятування Неаполя Скіфського, відновлення тут археологічних досліджень та експозицій для відвідувачів. Останні розкопки тут виявилися не лише вдалими для дослідників минувшини, а й вражаючими за кількістю знахідок і наукових відкриттів.

Нарешті активізувався й Держкомітет з охорони і використання пам'яток культури спільно з працівниками СБУ, щоб зупинити шалену навалу «щасливчиків»-гробокопачів. Це дає надію, що скарби нашої історії вже не так рясно потраплятимуть до рук кримінальних ділків і стануть надбанням музеїв і виставок.

...Археологи «білі» та «чорні» немов змагаються між собою. Недавно перші знайшли в Балаклаві римське святилище світового значення. А другі — викопали і вкрали скарб під Сімферополем.

Двобій триває...

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Сьогодні у Києві відбудеться конференція «Методологія викладання релігійних знань в освітніх закладах України»

Анатолій КІНАХ говорить, що РНБО готова запропонувати комплекс пропозицій для посилення інформаційної безпеки в державі

■ У НОМЕР

Свято на вулиці Дружби

Луганськ. У селищі Мілове відбувся фестиваль традиційної і сучасної культури «Вулиця Дружби». Назва промовиста: через селище пролягає російсько-український кордон. До Мілового приїхали професійні та самодіяльні колективи із сусідньої Ростовської області, Києва, Луганська та області, представники української діаспори в Росії. Завершальним акордом свята став гала-концерт творчих колективів двох держав. Гості також поклали квіти до меморіалу загиблих воїнів (колись саме з Мілового почалося визволення України від гітлерівців).

Алла АНТІПОВА.

Музей першої феміністки

Івано-Франківська область. У місті Болехові відкрито музей Наталії Кобринської (1855—1920) — відомої української письменниці та громадської діячки, організаторки жіночого руху на Галичині.

Наталія Кобринська (дівоче прізвище Озаркевич) з 1882 року майже постійно аж до смерті жила у Болехові. 1884 року організувала у Станіславі (нині — Івано-Франківськ) «Товариство руських женщин», яке популяризувало ідеї емансипації жінки. Основна тема прози письменниці — жіноча доля. А найбільшим її бажанням було сформувати українську жіночу еліту, письменниць, журналісток, які б самі боролися за рівні права з чоловіками, доводили силу жіночого таланту.

Дарина НАЗАРЧУК.

Урок історії для вчених

Львів. З Лондона у Галичину приїхала Лілі Штерн-Полма, щоб віддати данину пам'яті митрополита Андрея Шептицького. Саме він урятував її 1942 року. Гітлерівці планували геть винищити львівських євреїв. Чимало їх врятувалося завдяки заступництву українців. Про це йшлося на міжнародній конференції «Митрополит Андрей Шептицький: дилема гуманістичного вибору в умовах тоталітарних режимів» за участю вчених України й Ізраїлю.

Доктор Арон Вайс, науковий консультант Центрального українського фонду історії Голокосту «Ткума», проректор Українського католицького університету Мирослав Маринович та інші відзначили, що діяльність великого гуманіста досі належно не вивчена, навіть українці не знають його визначної ролі в історії. Вчені мають виправити цю ситуацію.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Відсвяткували «по-митьківськи»

Миколаїв. Тут відбувся V фестиваль «Митьківські пісні». Серед учасників — бардівські та рок-виконавці, а також шанувальники пісень радянської епохи. Рух «митьків» сягає корінням у 80-ті роки. У їхніх лавах помічені Віктор Цой, В'ячеслав Бутусов, Юрій Шевчук, Борис Гребенщиков.

У Миколаєві ініціатором фестивалю став рок-клуб і його директор Олександр Карпенчук. Цього року глядачів порадували групи «Аріка», «Апріорі», поет Аркадій Суров, виконавець Олександр Дубчук. Фестивальними призами були пиво та плавлені сирки.

«Митьки» носять тільняшки, безупинно жартують, випромінюють свободу, душевне тепло і доброту. Вони влаштовують кухонні посиденьки під гітару і портвейн. Їхній девіз: «Мати — анархія, батько — склянка портвейну». Цікаво, що фестиваль пройшов під егідою обласної організації Комуністичної партії.

Олена ІВАШКО.

■ ДАТА

Не мислять життя без пісні

Кіровоградська область. Урочистим концертом світловодський хор ветеранів війни та праці «Осіннє золото» відзначив своє 20-річчя.

Як каже керівник хору Майя Сарданова, саме в ці дні 1985 року відбувся перший концерт «Осіннього золота» на сцені міського Палацу культури. Відтоді хор ветеранів здобув звання народно-самодіяльного колективу, яке підтверджує на численних обласних та всеукраїнських фестивалях. «Протягом 20 років існування хору чимало ветеранів війни відійшли у вічність, та щороку колектив поповнюється людьми, які не мислять свого життя без пісні», — наголосила Майя Сарданова.

Олег БОНДАР.

У «Моря друзів» нові лауреати. І наш

Конкурс «Голосу України»

(Початок на 1-й стор.).

Засновники і судді-сльозопускачі

Цей фестиваль — дитя кількох мам і тат: Міністерства культури і туризму, Українського мистецького фонду імені Володимира Івасюка, Державного комітету телебачення і радіомовлення, національних теле- та радіокомпанії України. І колективу палацу мистецтв «Україна», який взяв на себе фактично всі клопоти з проведення фестивалю і конкурсу.

А сльози радості й розчарування в учасників викликало вимогливе журі, яке очолював професор Микола Мозговий **(на знімку внизу)** . Серед екзаменаторів — білоруска Гюнеш Абасова, яка на собі добре відчула вимоги цього творчого марафону, бо була лауреатом 1-ї премії конкурсу «Ялта-2003»; знавці співу — народні артисти Узбекистану Мансур Ташматов та України Іво Бобул, заслужений діяч мистецтв Молдови, лауреат державної премії цієї республіки Валентин Динга.

Тури-вибивальники

Після офіційного відкриття фестивалю впродовж наступних двох днів тривало напружене суперництво учасників. У першому турі (7 листопада) кожен із 24 представників кількох країн виконував обов'язковий твір — пісню українською мовою. Цікаво було слухати й порівнювати, як одна й та само пісня звучить у виконанні представників різних країн. Уявіть собі, як відому «Червону руту» співали грузин Анрі Джохадзе і вірменин Менуа Маркарян.

Не раз звучала й «Одна калина». Проте внести щось своє в її виконання, а тим паче перевершити Софію Ротару, жодному не вдалося.

Відбірний тур засвідчив, що найбільш популярні в багатьох країнах згадані українські пісні, а ще — «Материнська любов» М. Мозгового, яка також не раз звучала того вечора.

Безперечно, чимало було в цьому турі цікавинок. Але, як на мене, декільком виконавцям не слід було взагалі претендувати на участь у цьому міжнародному дійстві. Таким був присуд і глядачів — холодне сприйняття їхніх пісень і навіть сміх.

Це, очевидно, впливало на членів журі. Та й вони не дрімали — «успішно» виносили свої суворі й болючі «вироки». Тож до третього туру допустили лише 7 із 24 учасників. Відсіяли, приміром, і українку Марину Склярову, яка має гарний голос і, на мій погляд, чудово виконала пісню голови журі «Материнська любов». Та не вплинуло...

«Вироки» журі і «Голосу України»

Обіцяне Гран-прі і найбільшу грошову премію не присудили нікому. Перша премія дісталася вже згаданому грузину **Анрі Джохадзе**. Та замість обіцяних однієї по дві було других і третіх. Другі виборол**и Шерзод Давронов** із Узбекистану і наша співвітчизниця **Наталія Шкурко**. Треті — **Жадра Тулегенова** з Узбекистану та болгарка **Емілія Валенті**. Ось такий багатонаціональний букет переможців склало офіційне журі. Воно, між іншим, присудило звання дипломантів конкурсу українцям Мар'яні Соболь з Ялти і Володимиру Квасниці з Донецька.

А журі нашої редакції, провівши в рамках фестивалю свій конкурс «Голос України» — кращому голосу», віддало перевагу **Наталії Шкурко**. Надто вже сильне враження справила вона виконанням ще в першому турі фрагмента із сюїти «Материнська скорбота».

Наташі вручено диплом редакції, грошову винагороду й наші традиційні призи — футболку й кепку з логотипом «Голосу України».

Як потім з'ясувалося, ні друга премія на конкурсі, ні редакційна відзнака — не перші в неї. Вона з Красного Луча, що на Луганщині, навчається в Харківській державній академії культури. Вже була лауреатом конкурсів «Сонячний скіф-2001», Міжнародного фестивалю естрадної пісні імені І. Дунаєвського у 2004 році й міжнародного конкурсу імені В. Івасюка цьогоріч.

— Ви зробили правильний вибір, — відзначив Микола Мозговий. І подякував редакції за наш конкурс і вручені відзнаки нашому лауреату.

Після завершення офіційної частини нагородження переможців конкурсу відбувся невеликий, але насичений і цікавий концерт. У ньому вперемішку співали лауреати й згадувані вже члени журі — Іво Бобул, Гюнеш Абасова, Мансур Ташматов, а також заслужена артистка України Ольга Макаренко, болгарин Паскал і білорус Дмитро Кочеровський.

Додали свого шарму фестивалю, який транслював Перший Національний канал, як під час його відкриття, так і закриття телеведучі Марія Орлова і Дмитро Крижанівський.

Насамкінечний висновок. Фестиваль і конкурс вдалися. На міжнародному творчому небосхилі з'явилися нові яскраві мистецькі зірки. Серед них і наша — голосоукраїнська...

Яків ГАЛЬЧЕНКО.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Допоможіть собору

Свято-Покровський кафедральний собор, що стояв у Запоріжжі до революції, відтворюють ось уже шість років у його первісній красі — за фотографіями. Відбудований собор підніметься на 53,5 метра. Він зможе вмістити понад тисячу людей.

Уже покриті міддю три малих куполи, майже готовий четвертий, на черзі спорудження головного купола. У травні в соборі планують почати розпис стін і стелі.

Але якщо в 1998 році кошторисна вартість будівництва становила 7 млн. грн., то сьогодні вже потрібно близько десяти. Тому голова обласного благодійного фонду «Собор», голова Ради почесних громадян Запоріжжя Леонід Хаджинов звернувся до депутатів усіх рівнів, колективів підприємств, підприємців і пересічних запоріжців з проханням допомогти в будівництві собору, адже Запоріжжя — єдиний регіональний центр України, де немає кафедрального собору.

Для тих, хто хоче допомогти в будівництві храму, ми публікуємо реквізити, на які можна перерахувати пожертвування: Обласний благодійний фонд «Собор». Код ЄДРПОУ 25489002, МФО 313355, р/р 26000301157758 у філії Запорізького центрального відділення Промінвестбанку України.

Ігор САМОЙЛЕНКО.
Запоріжжя.

Суто психологічна драма

У Миколаївському художньому російському драматичному театрі — новий сезон. Цього року він ювілейний: театру 70 років. Відкрито сезон прем'єрою чеховського «Вишневого саду» в постановці головного режисера Петра Бойка.

Миколаївських театралів очікує багато новинок. За словами головного режисера, незважаючи на розмаїтість постановок, їх об'єднує одна властивість. Глядачі побачать справжній «російський психологічний театр». Крім «Вишневого саду», обіцяють «Декамерон» Бокаччо, «Холстомер» Толстого, «Віндзорські насмішниці» Шекспіра. До ювілею Михайла Булгакова покажуть «Життя пана де Мольєра чи Кабала святенників».

Ювілейна декада «Актори і ролі» (9 — 25 листопада) порадує спектаклями, до яких не згасає інтерес глядача. Це постановка Олександри Мариніної «Ну, хлопці, ви попались!», власний проект «Листи з фронту», «Пристрасті по Торчалову», «Поки вона «вмирала». Тут буде зайнята практично вся трупа. А завершить декаду великий театральний капусник.

Також на миколаївців чекає ще один сюрприз — у листопаді в театр приїде знаменитий російський «оскароносець» Володимир Меньшов. Він теж поставить «щось з російської класики».

Як каже **директор театру Микола Кравченко**, «ми нарешті вийшли з коматозного стану». Так Микола Антонович охарактеризував майже трирічний ремонт будинку театру. Але і сьогодні ремонт не закінчено. Ще наприкінці минулого року колективом театру було складено акт, де було вказано на 86 (!) недоліків і недоробок будівельників. Будівельники помилки визнали, але усувати їх не поспішають. УКБ облдержадміністрації — замовник ремонту — залишився винним за виконані роботи. А з облбюджету на це в нинішньому році не виділено ні копійки.

Але глядач цих недоліків не побачить. Для нього двері відкрив оновлений театр. А проблеми акторської братії залишаються за кулісами. Немає репетиційного залу, бракує гримерок, а головне — злиденна зарплата. Актор у Російському художньому одержує 360 гривень на місяць. У багатьох — тисячні заборгованості за комунальні послуги, деяким просто нема чим годувати сім'ю. Але всі вони живуть театром і продовжують нас радувати.

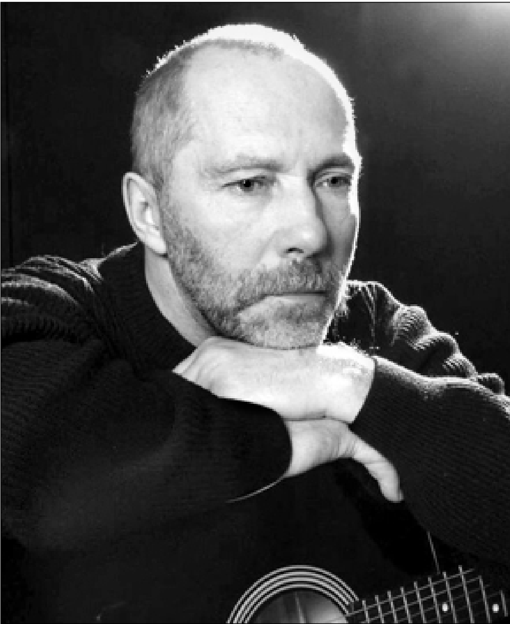
Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Мелодія для комбайна й хліборобського оркестру

Відомий херсонський поет, композитор та виконавець власних пісень, журналіст Володимир Марус не втомлюється дивувати навіть тих, хто його добре знає. Так, нещодавно він зняв кліп на власну пісню про... комбайн, та ще й зробив її в стилі шансон!

Зйомки відбувалися у цехах та на території підприємства ВАТ «Херсонські комбайни», дітище якого — зернозбиральний комбайн «Славутич», є нині найбільш авторитетною технікою на полях країни. «Голос України» вже неодноразово розповідав про Володимира Маруса, людину, що не підходить під жодний стереотип. Шість років тому він приїхав до обласного центру, не маючи тут нікого із знайомих, диплома із спеціальною освітою. Нині ж є одним з найвідоміших у місті й області журналістом, нерідко публікує матеріали й у національних виданнях. Свого часу робив для радіо телефонні інтерв'ю з відомими зірками Росії й України, навіть «дістав» у Лондоні легендарного Сєву Новгородцева.

Володимир — автор слів та музики багатьох пісень. Фіналіст міжнародного конкурсу «Пісні, заспівані серцем», що його організовувало «Взрослое радио». Шість його пісень у власному виконанні зайняли постійне місце в репертуарі цієї популярної FM-станції. А пісні «Гей, козаче, скрипка грає» та «Плаче дівчина-сопілка» звучали в хіт-парадах національної радіопрограми «Промінь». Можливо, Володимир Марус — єдиний в Україні, хто пише сьогодні пісні про міліцію. А читачі «Голосу України» отримали диски з «ментовськими» піснями під час розіграшу подарунків серед передплатників. На дві з них — «Сыскари» та «Мы в милиции встречаем Новый год» автор власноруч зняв кліпи, що демонструються на обласному телебаченні. Знято кліпи на твори соціально-громадянського напряму: «Белый снег», «О Херсоне», «Вечернее такси».

Нині автор готує новий альбом для російського слухача. До нього увійдуть пісні, що вже стали відомими: «Старая Москва», «Мои друзья, как птицы, улетают», «Глухари».

Характерно, що всі пісні та кліпи автор записує, знімає та «просуває» на екрани виключно власним коштом.

Алла БРУСИЛОВА.

На знімку автора: кадр з кліпу на пісню «Белый снег».

Перший музейний зліт

У Дніпропетровську відкрився перший Всеукраїнський музейний фестиваль «Музей третього тисячоліття». Він присвячений 150-річчю від дня народження знаменитого історика Дмитра Яворницького, чиє ім'я більш як 60 років носить дніпропетровський музей.

У фестивалі беруть участь представники 60 музеїв України. Протягом п'яти фестивальних днів вони обміняються досвідом, поділяться планами, презентують найцікавіші експозиції. Свої «раритети» на конкурс представили і музеї-ветерани, і новачки. Серед них особливо помітний Київський музей однієї вулиці. А Дніпродзержинський музей міста здивував гостей фестивалю виставкою подарунків колишньому генсеку і своєму земляку Брежнєву — «... І особисто Леоніду Іллічу».

У програмі фестивалю також міжнародна конференція, присвячена ювілею Яворницького і 100-річчю Археологічного з'їзду, проведення майстер-класу «Музей і діти».

Сергій КОРОБКОВ.

Дніпропетровськ.

■ ОГОЛОШЕННЯ

УКРАЇНА—НАТО: «Стратегія» на втрату ринкового простору Росії

■ **СВІЙ ПОГЛЯД**

Уже не можна не бачити, що економічні труднощі України пов'язані з проблемами просторового облаштування — внутрішнього і зовнішнього. Хоч би яку сферу громадської діяльності аналізувати. Саме на цій «просторовій» хвилі, незважаючи на декларації минулих років, «раптом випливла» тема НАТО. Про це розмова журналіста Олександра МАСЛОВА з відомим економістом, заслуженим діячем науки і техніки України, ректором Київського університету ринкових відносин, доктором економічних наук, професором Володимиром ЧЕРЕВАНЕМ.

— Володимире Павловичу, наша з вами бесіда про варіанти просторових контактів Української держави спричинила великий резонанс («Свій погляд: уряд новий, проблеми старі. Економічна ціна політичних потрясінь», «Голос України», №187). Навіть за навмисно ослаблених авторами реалій ситуації. Така читацька реакція наводить на роздуми.

— Вона прямо засвідчує, що закінчився період романтизму, викликаний здобуттям державної суверенності, і розпочалося формування, скажімо так, — розуміння просторового облаштування, на що раніше суспільство і влада уваги не звертали, вважаючи, що все саме владнається.

— Як з ринком. Пригадайте горезвісне заклинання І. Юхновського і Р. Шпека: «Ринок відрегулює все!» А воно — це «все», явно не регулюється.

— Бо потрібні усвідомлені підходи і цілеспрямовані дії з боку держави. З різних причин, зокрема й через закономірності облаштування економіки за її ринковим, конкурентним типом. Оскільки один із її головних принципів, про що не раз з вами говорили, — свобода підприємництва. Така свобода пов'язана саме з просторовим облаштуванням, з формуванням для ринку нового типу можливостей його просторового маневру. Але країна, вдаючися до крайностей, по суті справи самозамкнулася, зосередивши деякі зусилля тільки на внутрішньому державному будівництві: насадженні однієї мови — у державі зі складною історією і такою само етнічною структурою, приватизації за вкрай сумнівним варіантом, перерозподілі власності... І це весь ринок? І у зовнішньому облаштуванні вибрали вочевидь безперспективні варіанти.

— Не без натиску великих геополітичних гравців. Нас підставили, зробивши пішаком на великій шахівниці, якщо використовувати термінологію З. Бжезінського. Виходячи з цього, як ви оцінюєте широко обговорювану нині тему зовнішнього українського облаштування в тісному зв'язку з військовим блоком НАТО?

— Насамперед, як прямий відхід від розв'язання і без того складних економічних проблем. Як свідчення, що ми в своїй економічній політиці, в економічній стратегії знову зайшли в глухий кут. Адже нескладно помітити, що НАТО в нас спливає саме тоді, коли виникає безвихідне становище в економічному розвитку. Як черговий сигнал, що, як і раніше, немає політики власного самостійного розвитку. НАТО для України, з'ясовується, сьогодні найголовніший з усіх її численних стратегічних партнерів. З'ясовується, участь у військовому блоці — стратегія України.

А де тоді стратегія на європейський вибір, на зміцнення економічної бази, на Росію, про яку згадуємо кожного разу, коли позначається перебір напруги у внутрішніх протиріччях? От чому і кажу про черговий глухий кут у нашій політиці. Низка наших хронічних криз, які відносно плавно перетікають з однієї в іншу, наочне тому свідчення.

Тому, що ми країна європейська, незважаючи ні на що. А якщо ми до того ж ще і прагнемо в Європу, як декларуємо багато років, то чому «забуваємо», що паралельно з НАТО поступально набирає сили власна європейська система безпеки та оборони? Не знаємо, не помічаємо, не хочемо помічати? Як і того, що засновники ЄС не перший рік звертають нашу увагу на те, що наші «європейські декларації» суперечать нашій практиці.

Більш того, у цій програмі — колективної євробезпеки, частково бере участь і Україна. Нехай опосередковано — через Росію, яка значно далі за нас просунулася в процесі євроінтеграції, реалізуючи разом з ЄС найбільші економічні програми. Але бере участь. У тому числі, у сфері оборонного комплексу, де задіяно і наші підприємства. Чимало наших структур сьогодні вже інтегровані в рамки європейської системи безпеки і оборони.

Чому в Європі визначилася така лінія? Змінилася загальна геополітична розкладка на континенті. В групі європейських країн з'явилися свої цілі та економічні інтереси, відображені в ЄС. І в їх досягненні Європа вже не довіряє НАТО, оскільки бачить, що ця структура якнайменше прагне до реалізації саме європейських інтересів. Ми це бачили по подіях у Югославії, ще більше по тому, що відбувається в Іраку. Виникло протиріччя. А будь-яке протиріччя прагне до скидання внутрішнього напруження. Повільно, але вірно, ці дві лінії — НАТО і ЄС — розходяться в часі та просторі.

— Тенденція очевидна, однак не враховується в нашій практиці не тільки вона, а й вельми складні відносини Росії і НАТО — в різних аспектах, у тому числі й історичному. Заяви начебто завжди благі, але і факт, що кордони військового блоку послідовно просувають до російських кордонів. Це не може не спричиняти відповідної реакції стосовно нової української ініціативи.

— Ще одне протиріччя нашої політики. Адже ми, в принципі, начебто проводимо з Росією лінію прямих контактів. Говоримо про комісію «Президент Росії і Президент України», створюємо якісь комісії при Кабінетах Міністрів, заявляємо про глибшу інтеграцію в сфері економіки, виробляємо схеми співробітництва, називаємо Росію своїм головним стратегічним партнером. Начебто реально запущено програму пошуку нових точок з посилення економічних відносин двох країн. І як усе це оцінювати на тлі наших нових натовських ініціатив?

Тепер тільки з опорою на трансатлантичний союз ми пов'язуємо пожвавлення і зміцнення своїх можливостей — не так в інтеграційному процесі, як в його... захисті. У захисті того, чого все ще немає? Мало того, розглядаємо НАТО як «гарантію створення нових робочих місць». Яких, і чи зможуть вони замінити нам робочі місця в Росії, за рахунок котрих сьогодні виживають сотні тисяч громадян України? А декларації про реальність надходжень до України інноваційних технологій — за лінією НАТО? Хто, як і в яку сферу їх вкладатиме?

Володимир ЧЕРЕВАНЬ.

До чого Росію підштовхнемо? До зміцнення своєї системи безпеки. Події останнього часу засвідчують, що їй це зробити буде не так вже й складно — в умовах суперечливого світу. Політика бездумного протистояння вже призвела до реальної втрати нами пільгових позицій із стратегічної для нас сировини, звузила наш ринковий простір — і без того неширокий. Імпорт, експорт, фундаментальна наука? Обвал по всьому економічному ряду? Колишніх обсягів не надолужити, ніколи за таких підходів не досягти.

— А втрати — реальність. Цілком можливий обхід Росією України за сахалінським варіантом — постачанню до Європи зрідженого газу. І як тоді знамените кравчукове: «Сядемо на трубу»?

— Заяви на кшталт цієї звучать, хоч як це дивно, і сьогодні: не знизите ціни на газ, тоді самі візьмемо! Чутно недружні висловлення на адресу Азербайджану, Білорусії. Що це? Демонстрація лояльності до НАТО чи хронічна нездатність враховувати наслідки таких заяв для економіки? А вони вже проявляються в різкому підвищенні внутрішніх цін — картопля на київських ранках майже за ціною заморських бананів. Не забарилися і масові акції протестів, у яких приходять до згоди і Східна Україна, і Західна.

Не випадково уже чуємо заяву Гліба Павловського, найвпливовішого аналітика в команді російського президента: «Росія ніколи не допустить, щоб фінансувати українські інтеграційні програми в НАТО». Тобто просувати Україну в Європу і НАТО за рахунок російських інтересів ніхто не збирається. Росія з приводу таких перспектив висловлюється цілком певно: що буде змушена переврати контракти з нашими підприємствами. І насамперед з тими, котрі сьогодні за спільними бізнес-програмами працюють на інноваційних напрямах з ноу-хау світового рівня. Перспективи неважко визначити — фактично втратимо сотні тисяч робочих місць із тих, котрі зможуть забезпечити динамічний розвиток реальної української економіки. На найсучасніших напрямах науки і техніки. Це ціна такого устремління.

— Можливо, це судорожна спроба зберегти у такий спосіб державну цілісність, яка після всіляких революційних потрясінь і недалекосяжних кроків дала неабиякі тріщини? Не випадково нинішній президент Грузії М. Саакашвілі не приховує наміру відновити країну за допомогою НАТО. Очевидно, українські аналітики, котрі обґрунтували нову політичну мету, прагнуть того самого?

— Тим більше, це не повинно бути нашою політикою, оскільки територіальні проблеми України непорівнянні з грузинськими, де розпад країни уже відбувся і, швидше за все, набув необоротного характеру. З причин того самого романтичного націоналізму. Україну до таких крайнощів, на щастя, ще не доведено. Переконаний, це взагалі не наша політика, оскільки треба усе-таки усвідомлювати те, що військове протискування в таких справах не має перспектив. Військовою силою — чужою чи своєю — немає різниці, державність і територіальну цілісність не тільки не зміцнюють, а одержують ще більший стимул до їх зруйнування.

Тут бачиться інше — фактичне переведення України з трикутника геополітичних інтересів, який реально склався, про що ми з вами вже не раз говорили, на більш низький рівень. Оскільки в самому цьому трикутнику нині розігрується не кращий для України варіант, оскільки перебуваємо під впливом зовнішніх глобалістичних прагнень. Але чи на користь вони самій Україні? Визначати їй. І в цих визначеннях опинилися в трикутнику нижчого порядку, де в глобальні інтереси тільки грають, оскільки для реального їх здійснення немає ні економічних можливостей, ні відповідних територій, ні наукового осмислення. Нічого.

— ...У трикутнику, в якому за визначенням немає опори на векторі справді геополітичного рівня — суша-море, Схід-Захід...

— Але це теж політика США, які намагаються у такий спосіб обмежити вплив свого європейського партнера.

— Реальність у тому, що санітарним кордоном закривається вихід не Росії в Європу, скільки Європі в Азію, до чого вона щосили прагне. Згадаємо європіврепит навколо Туреччини, з усім її «європейським началом».

— Оперезавшися «санітарним поясом», ми фактично стаємо європейським опонентом, оскільки реально почнемо заважати реалізації планів об'єднаної Європи, у її геостратегічних цілях, одна з яких — вихід до ринкових і сировинних центрально-азіатських ресурсів. Простіше кажучи, ми потрапляємо в обойму помилкових для нас великих геополітичних устремлінь, які нам зовсім не відкривають ні ринково-ресурсних, ні політичних, узагалі ніяких перспектив. У такій розкладці й Грузія, як частина «поясу», жодних своїх територіальних проблем не вирішить. Тільки посилить, накладаючи на грубі помилки минулих років нові проблеми. Це шлях до одного — втрати залишків суверенітету, під яким не залишається бази.

Не так вже і складно передбачити наслідки жорсткого протистояння Грузії з Росією, що зростає, у її спробах вирішити свої проблеми через НАТО. В умовах цілковитої залежності від російського капіталу. У Грузії конфлікт надовго. Не на одне покоління. Якщо не назавжди. До чого нам підгравати? Адже ми не прагнемо до протистояння? А навіщо закладаємо його у свою політику? До того ж не можна не зважати на інтереси населення, переважної його кількості.

— Чи готове воно після «акцій» НАТО в Югославії та Іраку прийняти цю організацію як захисницю його інтересів?

— Вочевидь не готове, про що свідчать соціологічні опитування. Бо вбачає у ньому небезпеку — не тільки воєнну, а й економічну. Адже для кожного значно важливіші не глобальні ідеї і цілі НАТО, а те, як працювати і заробляти, щоб жити в більш-менш стерпних умовах.

Потрібно думати і про те, чи підштовхне НАТО нас до ЄС? Чи ЄС для нас лише чергова риторика? Чи надасть військовий блок імпульсу до більш швидкого входження в Євросоюз? Звичайно, нас до союзу з блоком активно підштовхують ззовні. Хто сьогодні вкрай зацікавлений у входженні України в НАТО? Грузія, Польща... Щоб перенести в Україну першу лінію оборони. Вони намагаються за наш рахунок вирішувати свої проблеми. Логіка зрозуміла. Навіщо вельми витратне зміцнення кордонів, якщо ці витрати візьме на себе Україна? Тому і підігрують. А де ж тоді наша хвалена прагматичність? Де величезна маса коштів на облаштування цих кордонів, які на конкретній місцевості проходять через конкретні родини і долі конкретних людей, їхній статок? А тепер ще і неминучі бюджетні обмеження на соціальну сферу. Що одержить від усього цього Україна? Скорочення соціальних виплат, обвальне зменшення кількості робочих місць, загострення ситуації між своїми власними частинами і як наслідок — практичну федералізацію: крок до державного розмежування? Пригадайте Тузлу...

Те саме з НАТО. Багато декларуємо, щось починаємо і найменше прораховуємо причини та наслідки.

— До слова, військові аналітики Росії оцінюють відомий у минулому прикордонний інцидент на Даманському як велику поразку своєї країни.

— Усвідомили під час аналізу, що військова сила далеко не завжди означає перемогу. Це була акція з чітко поставленими цілями — для внутрішнього споживання. Армія відреагувала самостійно і емоційно. І Союз програв, заморозивши відносини із сусідом на багато років. Маючи свої потужні відомства та служби — дипломатичне, військове, СЗР. Хто виграв? НАТО? Добре, одержимо його, щоб побудувати армію за натовським стандартом і за натовської підтримки. Коли населення тотально бідне. Для чого? Щоб його у шорах тримати? Чи утримаємо?

Такі підходи не тільки посилюють протистояння влади і суспільства, заводять їх у глухий кут невизначеності. До такого сценарію, як бачимо, посилено підштовхує такий натовський волонтер, як Польща. Але це волонтерство, що важливо, не приносить і їй бажаного економічного результату. Натомість посилює тенденцію невизначеності кордонів. Тобто конфлікти, в тому числі військові, не забаряться. Зважаючи на досвід Тузли, вони можуть проявитися на порожньому місці тільки тому, що якийсь прохідний, невеликого розуму політик спробує зміцнити власний авторитет. Є гарантії, що так не відбудеться? На що сподіваємося?

— На розробку нашої економічної моделі фондом Карнегі.

— Але ми уже використовували у своїй практиці «розумні» рекомендації Міжнародного валютного фонду. А зусилля ОБСЄ? Результат наочний не тільки в нас. Іншого і не буде від голого теоретизування і за незнання реальностей країни.

НАТО, переконують нас, це зовнішня безпека. На нас нападають, нам загрожують територіальним переділом або ще чимось таким, що спричиняє у нас стан глибоких роздумів? Від кого безпека? Від Польщі, Литви чи фактично незалежної Придністровської республіки. Це глухий кут, це криза. Економічна, насамперед, бо саме в цій сфері немає політики, здатної відгукнутися розвитком. Тому змушені відволікати населення від справді стратегічних напрямів. А зробити це можна тільки одним — призначенням чергового ворога. Тобто Україна дійсно переживає найглибшу депресію. Тому займаємося не пошуком рішень на головних економічних напрямах, а поодинокими діями. Стосовно «Криворіжсталі», коли вся влада шумно продає одне підприємство. Тепер усі її рівні займаються НАТО.

— Способи повести убік від оголошених політичних реформ?

— Насамперед — від реальної економіки. Від того, що немає простової економічної стратегії. І як результат — падіння іміджу влади. Не виключаю, що ідея НАТО — справді свідоме відведення від головного в економічній політиці, сигнал, що країна виявилася неспроможною вирішити нагальні економічні проблеми і стала на поріг глобальних трансформацій, якщо не розчленування. Результат — відсутність пріоритетних ліній. Того, що політика обслуговує не економіку, а саму себе. Тому і кидаємося то в ГУАМ, то в Грузію, то в Польщу, то в НАТО.

— Таке шарахання вже не пояснюють хворобами зростання.

— Воно від незнання, що робити для зменшення бідності, ефективного і стійкого розвитку економіки, ефективного і відповідального управління країною, тобто для створення реальних передумов економічного прогресу в Україні, щоб загальмувати виведення за кордон робочих місць і кваліфікованих трудових ресурсів. Для ефективної діяльності дрібних і середніх підприємств. Яких заходів мають вжити зі структурної адаптації на загальнонаціональному рівні. Поєднання заходів ринку і соціальної стратегії у нас у передінфарктному стані. Дискусії в парламенті стосовно цього замучили країну. Немає наукової думки, здатної вивести до нових позицій. Не знаємо, як посилити експортні можливості, чахне банківсько-фінансова мережа і все, з нею пов'язане, як високої продуктивності досягати, основні фонди обновляти, знижувати енергетичні витрати. Усе непевно.

Хіба НАТО визначає такий показник, як попит населення? Ми повинні думати про те, як через нього запустити масовий торговий обіг. Населення має більше купувати. Тільки на основі його попиту забезпечується зростання капіталу. Тільки-но налагодили процес співробітництва з Росією, сподіваючися його оживити. І одразу усе стало. Так засади для входження до ЄС не складуться. Зачахне Україна, знову перетвориться на відображення назви. Якщо не буде наукоємної продукції. Де наші НДІ, КБ? 50 відсотків зростання за рубежем пов'язано з наукоємною продукцією, у нас — 3—4. Якщо не вирішимо цього, ніхто нас за руку до Європи не введе.

— Коротше, НАТО не тато — хату не побудує.

— Але доламати допоможе. До того ж одразу з кількох боків. У цьому ж зв'язку не можна не бачити, що і саме НАТО з очевидною невпевненістю ставиться до такого повороту, оскільки з практики знає, що розбухла система завжди некерована. Тому і не кажуть, що «готові», а заявляють — «не проти». А це, як помітили в Одесі, — дві великі різниці. Не можуть ні терміни назвати, ні щось певне сказати. Вам, чуємо, потрібні реформи, друге, третє. До того ж часи блоків, військових союзів явно ідуть у минуле. НАТО — релікт «холодної війни».

— Динозавр... Хто заглядає на «Дискавері», знає про підвищений до них американський інтерес.

— Але це той зручний «динозавр», котрий дає змогу формувати масову думку, коли потрібно «протиснути у світову свідомість» плани фінансово-олігархічних кіл. Хоча «масовість» формується вже без колишнього ентузіазму. Протести проти НАТО звучать дедалі енергійніше. Структура блоку стає дедалі крихкішою, нездатною контролювати нею самою створену ситуацію.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИПУСК ПРОСТИХ ІМЕННИХ АКЦІЙ ПЕРШОЇ ЕМІСІЇ АКЦІОНЕРНОГО КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ "ПРЕСТИЖ"

1. Повне найменування акціонерного товариства: Акціонерний комерційний банк "Престиж" (надалі - Банк).

2. Відомості про засновників, уповноважених проводити дії щодо підписки на акції, із зазначенням номерів телефонів та факсів:
Засновниками банку є: громадяни України Шпиг Федір Іванович, Деркач Олександр Віталійович, Волошко Дмитро Іванович, Горовенко Михайло Олексійович; Слободський Ігор Станіславович, Пінчук Іван Григорович, Вовченко Сергій Миколайович, Шелудько Григорій Павлович, Смолій Яків Васильович, Волощук Іван Петрович
Уповноважена особа засновників - Рожок Андрій Володимирович, паспорт МЕ 425590, виданий Печерським РУ ГУ МВС України 07 жовтня 2004 р., що мешкає: м.Київ, вул. Івана Кудрі 22 кв.63, тел.246-53-69, факс 246-53-68.

3. Предмет та цілі діяльності:
Предмет діяльності: надання банківських послуг.
Цілі діяльності: здійснення підприємницької діяльності, спрямованої на одержання прибутку та виплати дивідендів акціонерам.

4. Дата проведення установчих зборів: 2 грудня 2005 року

5. Розмір статутного фонду, що передбачається сформувати: 300 000 000 (триста мільйонів) гривень.

6. Внески засновників до статутного фонду та форма здійснення внесків:
Оплата акцій банку здійснюється виключно за рахунок грошових коштів.
Забороняється використовувати для формування статутного капіталу банку бюджетні кошти, якщо ці кошти мають інше цільове призначення, банківські метали, а також кошти, одержані в кредит та під заставу.

7. Найменування банківської установи та номер поточного рахунку, на який вноситимуться початкові внески:
Оплата акцій в грошовій формі проводиться на рахунок № 26007010031207 в ВАТ "Укрексімбанк", МФО 322313, Код ЄДРПОУ 00032112.

8. Дані про випуск акцій:

8.1. Дата і номер рішення (протоколу) про випуск акцій:
Протокол рішення зборів засновників Акціонерного комерційного банку "Престиж" №1 від 31.10.2005 р. про емісію простих іменних акцій Акціонерного комерційного банку "Престиж".

8.2. Найменування органу, який прийняв рішення:
Рішення про випуск акцій прийняте зборами засновників Акціонерного комерційного банку "Престиж".
На зборах були присутні всі засновники.
За прийняття рішення про випуск акцій проголосувало 100 % присутніх на зборах.

8.3. Загальна номінальна вартість акцій, на які планується здійснити підписку:
300 000 000 (триста мільйонів) гривень 00 копійок.

8.4. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від випуску (конкретні обсяги та напрями використання):
Мета використання фінансових ресурсів - кредитування та здійснення інших банківських операцій відповідно до діючого законодавства України.

8.5. Зобов'язання емітента щодо невикористання коштів, залучених від випуску акцій для покриття збитків товариства:
Кошти, залучені від випуску акцій, не будуть використанні для покриття збитків Банку.

8.6. Кількість акцій за типами і категоріями:
300 000 000 (триста мільйонів) простих іменних акцій, номінальною вартістю 1 (одна) гривня кожна. Привілейовані акції та акції на пред'явника не випускаються.

8.7. Форма випуску акцій: документарна.

8.8. Права, що надаються власникам простих акцій:
- брати участь в управлінні Акціонерним комерційним банком "Престиж";
- брати участь в розподілі прибутку Акціонерного комерційного банку "Престиж" та отримувати його частку (дивіденди);
- відчужувати акції, що належать їм, без згоди інших акціонерів;
- одержувати інформацію про діяльність Акціонерного комерційного банку "Престиж", у порядку встановленому його Статутом.

Акціонери мають також інші права, передбачені законодавством України;
- на отримання частки майна при ліквідації Банку.

8.9. Номінальна вартість акцій: 1 (одна) гривня

8.10. Серії та порядкові номери акцій:
Акції випускаються однією серією А з номерами з 000 000 000 001 по 000 300 000 000 .

8.11. Адреси місць, дати початку та закінчення підписки на акції:
підписка на акції проводиться за адресою: м.Київ, вул. Прорізна 6 з 28 листопада по 01 грудня 2005 року.

8.12. Запланований курс продажу акцій:
За номінальною вартістю.

8.13. Докладний опис порядку підписки на акції та їх оплати:
Акції розмішуються виключно серед засновників. Засновники повинні подати уповноваженій особі засновників заяву на придбання акцій та укласти договір про придбання акцій і внести на рахунок в банку не менше 10 % вартості акцій, на які вони підписалися, в день укладання договору після чого засновникам видається письмове зобов'язання про продаж відповідної кількості акцій.
До дня скликання установчих зборів засновники повинні внести з урахуванням попереднього внеску не менше 30 % номінальної вартості акцій. На підтвердження оплати 30 % вартості акцій їм видаються тимчасові свідоцтва.
Засновники повинні здійснити оплату 100 % вартості акцій, які вони бажають придбати, не пізніше 12 місяців з часу державної реєстрації емітента.
У разі несплати у встановлений строк акціонер, якщо інше не передбачено Статутом емітента, сплачує за час прострочки 10 відсотків річних від суми простроченого платежу.
При не сплаті протягом 3 місяців після встановленого строку платежу емітент має право реалізувати ці акції в порядку, встановленому Статутом.
Перевищення, недосягнення, дострокове закінчення підписки не передбачається. У разі відмови від випуску акцій, внесені кошти повертаються протягом 30 днів з дня прийняття рішення про відмову від випуску акцій установчими зборами.
Оплата акцій в національній валюті проводиться на рахунок № 26007010031207 в ВАТ "Укрексімбанк", МФО 322313, Код ЄДРПОУ 00032112.
Банк не пізніше ніж через шість місяців після реєстрації випуску акцій зобов'язаний видати акціонерам сертифікати акцій у випадку повної сплати вартості акцій.

8.14. Дії, що проводяться в разі перевищення (недосягнення) запланованого рівня підписки на акції або її дострокового закінчення:
Перевищення, недосягнення, дострокове закінчення підписки не передбачається. У разі відмови від випуску акцій, внесені кошти повертаються протягом 30 днів з дня прийняття рішення про відмову від випуску акцій установчими зборами.

8.15. Найменування торговця цінними паперами:
Послуги торговця цінними паперами щодо розміщення цього випуску акцій не використовуються.

Підпис уповноваженої особи:

Згідно п.7.3 Установчого договору про створення відкритого акціонерного товариства Акціонерний комерційний банк "Престиж" від 31 жовтня 2005 року

Рожок А.В.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушено справу №15/689-б про банкрутство Товариство з обмеженою відповідальністю «Енергогазресурс» (юридична адреса: 01033, м. Київ, вул. Саксаганського, 64-а, код ЄДРПОУ 32303920). Ухвалою Господарського суду м. Києва від 27.10.2005 р. по справі №15/689-б розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Лецкана Вячеслава Львовича (ліцензія Міністерства економіки України АБ №271494 від 26.10.05 р.).
Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Харківський навчально-курсовий комбінат з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів АПК Міністерства аграрної політики України повідомляє про реорганізацію з 01 грудня 2005 року.
Всі претензії приймаються протягом трьох місяців з дня ліквідації.

Товариство з обмеженою відповідальністю "Комерційний банк "Актив-банк"

03127 м.Київ, пр.40-річчя Жовтня, 93
Ліцензія НБУ № 200 від 01.10.2002 р.

На виправлення припущеної помилки під час оприлюднення проміжної фінансової звітності ТОВ "КБ "Актив-банк" за III квартал 2005 року (газета "Голос України", № 202 (3702) від 26 жовтня 2005 року) у рядку 7 Довідкової інформації "Окремі показники діяльності банку" замість слів "*пряма участь - 49,903%*" слід читати **"пряма участь - 65,802%"**.

Голова Правління ТОВ "КБ "Актив-банк" — **Ю. Ф. Іванов**
Головний бухгалтер — **О. П. Літош**

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатори ВАТ «Донбаскоксохімремонт» та АТ «Будинком», повідомляють про проведення конкурсів з продажу активів.

На конкурс виставляються активи **ВАТ «Донбаскоксохімремонт»,** що розташовані за адресою: м. Макіївка, Старохімколонія, 1: 1. Верстат поперечно-фрезерний, 1958р., початкова ціна продажу - 4412,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 220,60 грн. 2. Верстат поперечно - стругальний, 1957р., початкова ціна продажу - 3530,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 176,50 грн. 3. Верстат токарно-гвинторізний 1К62, 1978р., початкова ціна продажу - 6392,00грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 319,60грн. 4. Кондиціонер, початкова ціна продажу - 13,00грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 0,65грн. 5. Холодильник «Кристал», початкова ціна продажу 22,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1,10грн. Актив, що розташовані за адресою: м. Горлівка, вул. Умова, 2: 6. Будівля складу (контори) (під розбирання), початкова ціна продажу - 6300,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 315,00грн. 7. Будівля складу (гаражу) (під розбирання), початкова ціна продажу - 2658,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 132,90грн. 8. Будівля контори (під розбирання), початкова ціна продажу - 14744,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 737,20грн. 9. Допоміжна будівля (під розбирання), початкова ціна продажу - 4889,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 244,45грн. 10. Огорожа (під розбирання), початкова ціна продажу - 6704,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 335,20грн. Активи, що розташовані за адресою: м. Єнакієво, вул. Марата, 28а:11. Будівля майстерні (під розбирання), початкова ціна продажу - 2197,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 109,85грн. 12. Будівля складу (під розбирання), початкова ціна продажу - 2453,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 122,65грн. 13. Будівля контори (під розбирання), початкова ціна продажу - 11737,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок 586,85 грн. Активи, що розташовані за адресою: м. Донецьк, вул. Октября, 63: 14. Холодильник «Донбас», початкова ціна продажу - 22,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1,10грн. На повторний конкурс виставляються активи ВАТ «Донбаскоксохімремонт», зі зниженням початкової ціни продажу на 30%, що знаходяться за адресою: м. Алчевськ, вул. Тевосяна, 2: 15. Автобус КАВЗ 685, 1982р., початкова ціна продажу - 2056,60грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 102,83 грн. 16. Автомобіль ГАЗ 66, 1990р., початкова ціна продажу - 4441,50 грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 222,08 грн. 17. Автомобіль ЗАЗ 1102, 1994р., початкова ціна продажу - 2332,40 грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 116,62 грн. 18. Автомобіль ГАЗ 2410, 1989р., початкова ціна продажу - 3840,90 грн. без ПДВ, гарантійний внесок 192,05 грн.

На конкурс виставляються активи **АТ «Будинком»**, що розташовані за адресою: м. Макіївка, вул. Фабріціуса, 1: 1. Пересувний вагон, початкова ціна продажу - 31504,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1575,20грн. 2. Холодильник, початкова ціна продажу - 600,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 30,00грн. 3. Холодильник, початкова ціна продажу - 600,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 30,00грн. 4. Зварювальний апарат ДСД 3112, початкова ціна продажу - 9170,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 458,50грн. 5. Зварювальний апарат АДД 4001, початкова ціна продажу - 9170,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 458,50грн. 6. Зварювальний апарат АДД 4001, початкова ціна продажу - 9170,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 458,50грн. 7. Верстат токарний, початкова ціна продажу - 8000,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 400,00грн. 8. Верстат токарний, початкова ціна продажу - 7000,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 350,00грн. 9. Верстат деревооброблювальний, початкова ціна продажу - 756,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 37,80грн. 10. Заправний блок, початкова ціна продажу - 13944,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 697,20грн. 11. Бочка квасова, початкова ціна продажу - 1571,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 78,55грн. 12. Автомобіль ЗИЛ 130 431610, 1983р., початкова ціна продажу - 8111,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 405,55грн. 13. Автомобіль ЗИЛ ММЗ 555, 1969р., початкова ціна продажу - 4640,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 232,00грн. 14. Автовантажник, 1991р., початкова ціна продажу - 8669,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 433,45грн. 15. Трайлер ЧМЗАП 5208, 1987р., початкова ціна продажу - 37511,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1875,55грн. 16. Полупричеп УПР 1212М, 1987р., початкова ціна продажу - 7819,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 390,95. 17. Трубоукладач, 1981р., початкова ціна продажу - 10589,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 529,45грн. 18. Трубоукладач, 1981р., початкова ціна продажу - 10060,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 503,00грн. З фіксованими умовами конкурсів та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсів.

Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області.

Для участі в конкурсах необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів з дати публікації в газеті 21 листопада 2005р. включно. Конкурси відбудуться після 10 календарних днів з дати публікації інформації 22 листопада 2005р., об 11.00 та 1200 год. відповідно за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Переможці конкурсів на підставі затверджених протоколів конкурсів укладають договори купівлі - продажу з ліквідаторами ВАТ «Донбаскоксохімремонт» та АТ «Будинком».

Довідки за телефонами 304- 77-83, 304-37-21.

Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) за заявою кредиторів: 1). Конотопської міжрайонної державної податкової інспекції; 2). Управління пенсійного фонду України в Буринському районі порушив справу №12/99-05 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Романчуківське» (41745, с. Романчуки, вул. Жовтнева, 26, Буринський район, ЄДРПОУ 30880514, р/р 2600331113832 у Буринському відділенні ВАТ «Ощадного банку України», МФО 337632).
Згідно ухвали суду розпорядником майна призначено Пономаренка Григорія Миколайовича (40011, м. Суми, площа Привокзальна, буд. 9, оф. 5, тел.: 25-13-11, ліцензія АБ №116231 від 11.01.05 р.).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ «Райсількомунгосп», повідомляють про проведення повторного конкурсу з продажу активів.

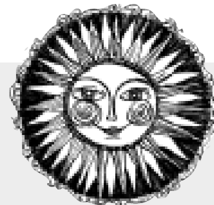
На конкурс виставляються активи ТОВ «Райсількомунгосп», які розташовані за адресою: м. Амвросіївка, вул. Ульянівська, 88: 1. Адміністративна будівля (контори з прибудовами) (площа 108,9м^2) 2002р., початкова ціна продажу - 4794,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 239,70грн. 2. Будівля столярного цеху (площа 136,4 м^2), 1974р., початкова ціна продажу - 5458,73грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 272,94грн.3. Будівля пилорами (163,3 м^2), 1982р., початкова ціна продажу - 6535,27грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 326,76грн. 4. Навіс, початкова ціна продажу - 531,17грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 26,56грн. 5. Будівля вбиральні (площа 4,3 м^2), 2002р., початкова ціна продажу - 190,50грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 9,53грн. 6. Будівля прохідної (площа 3,5 м^2), 1985р., початкова ціна продажу - 147,07грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 7,35грн. 7. Огорожа з воротами, початкова ціна продажу - 931,78грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 46,59грн. 8. Замощення, початкова ціна продажу - 1878,31грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 93,92грн. 9. Інвентар та матеріали (20 один.), початкова ціна продажу - 2985,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 149,25грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів з дати публікації в газеті 06 грудня 2005р. включно. Конкурс відбудуться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 12 грудня 2005р., об 11.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ТОВ «Райсількомунгосп».

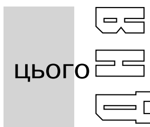
Довідки за телефонами 304-77-83, 304-37-21 та на сайті: bankruptcy.region.dn.ua.

КУРІНЬ

СУБОТА, 12 ЛИСТОПАДА 2005 ■ № 215 (3715)

13 листопада в Україні хмарна погода з проясненнями. Без істотних опадів. Температура вночі від 1 градуса тепла до 4 морозу, вдень — 3—8 тепла. 14—15 листопада — без істотних опадів, місцями туман, слабка ожеледь. Температура вночі 0—6 градусів морозу, вдень — 1—7 тепла.

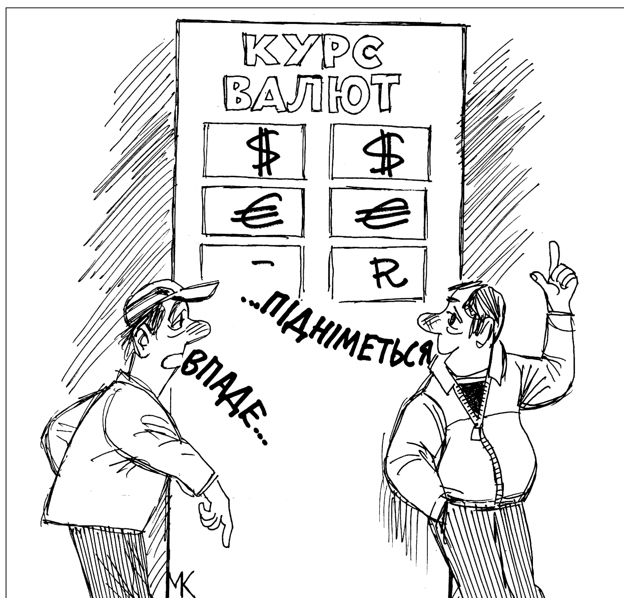
12 ЛИСТОПАДА

■ *1708 р. Православна церква оголосила анафему гетьманові Мазепі за «зраду» Петра Першого.*

■ *1775 р. У Харкові народився Михайло Каченовський, критик, історик. Був ректором Московського університету. В 1805—30 видавав журнал «Вестник Европы».*

■ *1843 р. У Миколаєві відкрито однокласне училище для дівчат.*

■ *1905 р. У Лубнах вийшов перший номер газети «Хлібороб» — першої україномовної газети на Наддніпрянщині. Після п'ятого номера видання заборонили.*

Сам ти впадеш!

Настрій зрання чогось був, як у поживклого листя. А падав ще швидше за нього. Або навіть швидше за курс долара. А оскільки я саме понуро дибуляв мимо обмінного пункту, за звичкою глипнув на оті цифри. І відразу почув суперечку двох типів, які, міцно тримаючись один за одного, біля «обмінки» саме обговорювали цю гостру фінансову тему.

— Впаде! Та так, що й ногами вкриється!

— Сам ти впадеш! Кажу ж, підніметься.

— Гепнеться! Не віриш?

— Втримається!

— Покотиться!

— От Хома невіруючий... Ти мене чуєш? Державною мовою тобі кажу: за-ва-лить-ся!

— Швидше ти завалишся. А він триматиметься ще й «Варяга» заспіває.

— Хто? Та де йому! Все одно ляпнеться.

— Підведеться! Хіба я його не знаю?

— І я знаю, тому кажу — гавкнеться, аж загуде!

— Не бажай ближньому лиха. Добра краще побажай! Ніколи не впаде!

— Хряснеться! Давай поб'ємося об заклад, якщо ти такий... На сто. Ні, на триста.

— Давай! Тільки тоді не ображайся! Мужик, ану перебий!

— Та заради Бога, — кажу, — хіба мені важко? Тільки скажіть спершу, чого це той курс повинен падати чи підніматися? А може, він так і залишиться на місці?

— Ти що, стерво, з нас смієшся? — визвірився один із сперечальників. — Який курс? Ми он за Гришу переживаємо! Ану киш звідси, поки трамваї ходять!

Я, звісно, миттю скористався люб'язною порадою. Але, прискоривши ходу, ще встиг побачити їхнього приятеля, за якого вони так побивалися. Неборака стояв на асфальті поки що на чотирьох і робив відчайдушні спроби підвестися...

Павло КУЩ.
Мал. Миколи КАПУСТИ.

■ СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Перевірено досвідом

Гірше від теплої горілки лише холодна жінка.

Пам'ятка

Якщо чекати, поки тобі наллють, всі можуть подумати, що ти тільки й ждеш, щоб налили.

Олександр ПЕРЛЮК.

■ «ГЕНІАЛЬНІ» ФРАЗИ

☞ *«Та що там уряд! Ви подивіться, що в нас на базарі робиться!»*

☞ ***Ми вже на цьому набили око...***

☞ ***Вони заганяють наших жінок у цивілізовані бардаки Європи!***

☞ ***Якщо оце всі будуть так іти в народ, то можна ж звідти і не вернутися!***

☞ ***Я перевищив свої повноваження і дав йому в рило!***

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Фото Юрія ПЕРЕБАЄВА.

■ ДОШКА ПОШАНИ

Дім розбитих сердець

Юрій Поляченко, міністр охорони здоров'я:

— Стан галузі тяжкий, але стабільний. Він потребує не реанімаційних заходів, а інтенсивної терапії.

Від чергового:

— *Тільки не кажіть, що інтенсивною терапією галузі займатиметься — тьху-тьху-тьху! — прокурор.*

Бронемісце

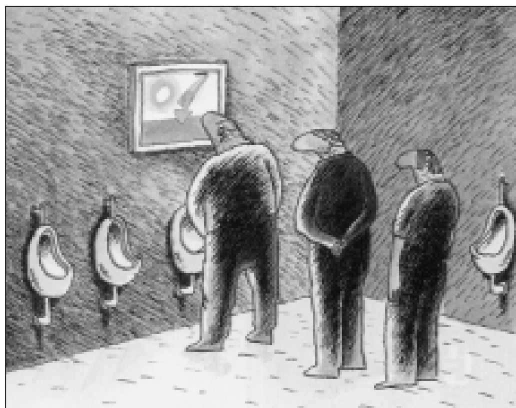
Олександр Баранівський, міністр аграрної політики:

— Треба вступати до СОТ не розхристаними, а в бронежилеті.

Від чергового:

— *Христа ради прошу, тільки надягайте бронежилет на те місце, що нижче пояса. Так, про всяк випадок, щоб нічого партійного не прищемило...*

Треба провітрити?

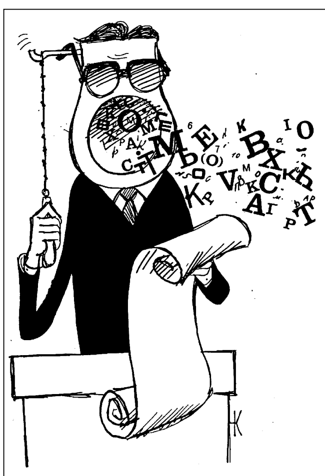

Віктор Ющенко (представляючи Олександра Медведька — про атмосферу в Генпрокуратурі):

— Треба відчинити двері і дозволити, щоб сюди ввійшла нова мораль.

Від чергового:

— *Дозвольте, а що, коли ви відчините двері, а туди знов увійде... Піскун?..*

Закарпатський фентезист

Нестор Шуфрич, народний депутат, СДПУ(о):

— Коли Ющенко займеться реальною справою, його голову залишать дурнуваті фентезі.

Від чергового:

— *І спуститься Президент на грішну землю, а вона вже належить Шуфричу...*

Безштанна, але трудова

Валерій Коновалюк, народний депутат, лідер партії «Трудова Україна»:

— Хто перший добіжить, хай і без штанів, з голим задом, усе одно як, але добіжить.

Від чергового:

— *Все-таки що значить мати багатий досвід перебіжок! Усе одно, з якої партії в яку. Хай без штанів, але має...*

Мал. Костянтина КАЗАНЧЕВА та Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**,
Анатолій **ГОРЛОВ**,
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА**,
Іван **ІЛЛЯШ**,
Світлана **ПИСАРЕНКО**,
Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 432

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.

Зам. 626

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4147

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: *http://uamedia.visti.net/golos*